



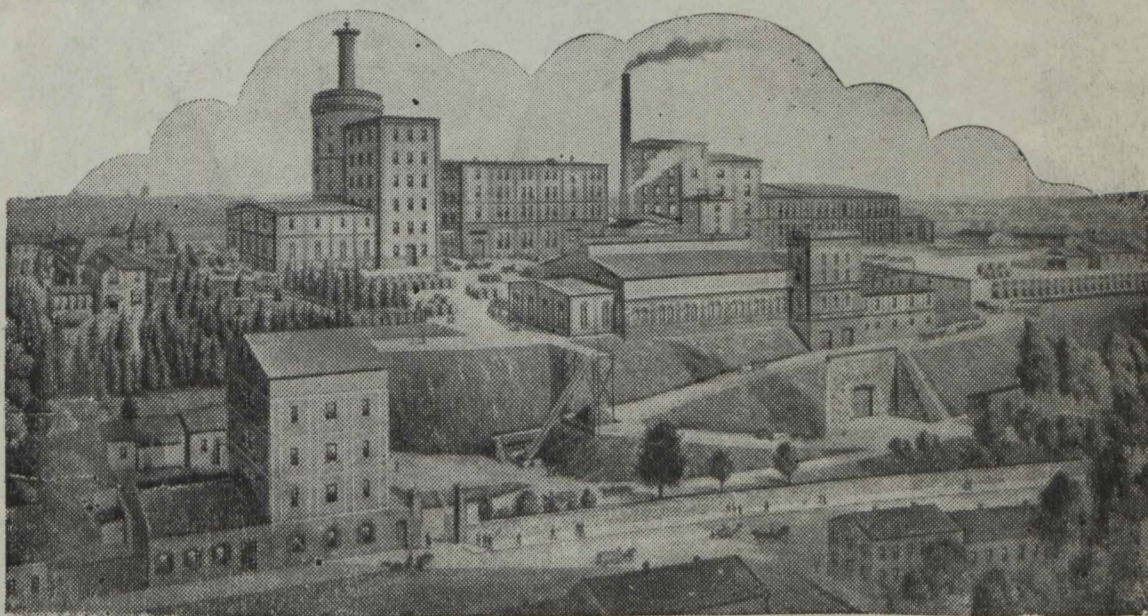
S
Kaudid

SUITSETAMINE ON LÕBU

KUI TA EI MÕJU TERVISELE.
AINULT MEIE PNEUMAATILISE
SEADE ABIL PUHASTATUD TUBA-
KAD EI MÕJU ÄRRITAVALT KUR-
GULE JA KOPSUDELE, SELLEPÄ-
RAST NÕUDKE ALATI PABEROSSE

ORIENT EHK REGATTA

Laferme



Õlletehas

A. S. A. LE GOQ

Tartus

õlu
mõdu
porter
limonad

Narva Kalevi Manufaktuur

käib põhimõtte järgi :

suurim vastupidavus, kõrge elegants, kõige odavamad hinnad !

Valmistatakse kvaliteedilt võrdselt parimate välismaa kaupadele :

meesterahva ülikonnariiet, püksi- ja mantliriiet, daamidele kleidi-, kostüümi- ja mantliriiet, kõiki vormiriiete sorte, õppurite riiet, piljardikalevit j. p. m.

PRIIMA

PORTLAND-TSEMENTI

püti-, džuute- ja paberipakendis.

VELOTSEMENTI (märk Asa Thor)

eriti kiiresti tarduv, saavutab kolme päeva jooksul sama tugevuse, kui harilik Portland-tsement 28 päeva järele ; püti- ja paberipakendis.

Valget Portland-tsementi

PRIIMA

püti- ja paberipakendis.

Aalborgi pestud kriiti (märk) (kirik)

püti- ja džuutepakendis.

PRIIMA

ilmastikukindlat EHTUSPAASI, TSEMENTKATUSEKIVE „IDEAL“

punased, mustad ja rohelised,

m ü ü b

A.-S. tsemendivabrik „PORT-KUNDA“



GEORG STUDE

ASUT. 1864

PIKK 16
TALLINN
TEL. 442-76

S oovitab oma tööstuse
saadusist engros ja
en detail järgmisi fro-
teerimisartikleid:



Pesemisnuustikuid
paeltega froteest ja
loofahst.

Pesemiskindaid
froteest ja loofahst.

Pesemisirätte
loofahst ja froteest.

Peale selle kummi- ja
kreeka käsnaid.

A-S. MEY & LANDESEN

TALLINN, VIRU 9

Värvide, keemia, drogide, parfumeeria
ja apteegikaupade suurladu.



Iga jalgratas väärrib
head kummi!

Selleks osutub uue mustriiga

Michelin

jalgrattakummi, mis

varus-
tatud



kaitse-
märgiga.

O-ü. „TARMO“

Tallinn, Narva mnt. 6.
Osak. Rakvere, Pikk 5.

TALLINNA

LINNAPANK

Tallinnas, S. Karja tän. 7.

Telegr.-aadr.: „Linnapank“

Operatsioonisaal ja raa-
matupidamise osakond **426-75**

Toimetab kõiki pangaope-
ratsioone sise- ja välismaal.

Võtab kaupu oma aitadesse
hoiule ja annab nende vastu
laenusid.

KUI PALJU UNISTUSI VÕIKS
12 AASTA PÄRAST, VÕIB
OLLA? AGA JUBA PALJU
VAREM — AASTA VÕI KO-
GUNI? MÕNE KUU PÄRAST
TÄITUDA, KUI SÕLMITAKSE

NOORTE KINDLUSTUS EEKS-MAJA'S

IGA NOORTEKINDLUSTUSE
POLIIS ON VÄÄRTPAPER,
MILLEGA SAATE Kr. 1.50
EEST KUUS EHK

5 sendi eest päevas hiljemalt
12 AASTA PÄRAST
KAKSSADAVIISKÜMMEND KROONI

LÄHEMAID TEATEID pärige

EEKS-MAJA
PEAKONTORILT TALLIN-
NAS, LAI 1; kontorilt Tallin-
nas, Harju 29; osakonda-
delt Tartus, Viljandis, Rak-
veres, Valgas ja Petseris või
EEKS-MAJA esindajatelt.

FOTO-TARBEID

HEAS ja MITME-
KESISES VALIKUS

★
NEGATIIVMATERJAL

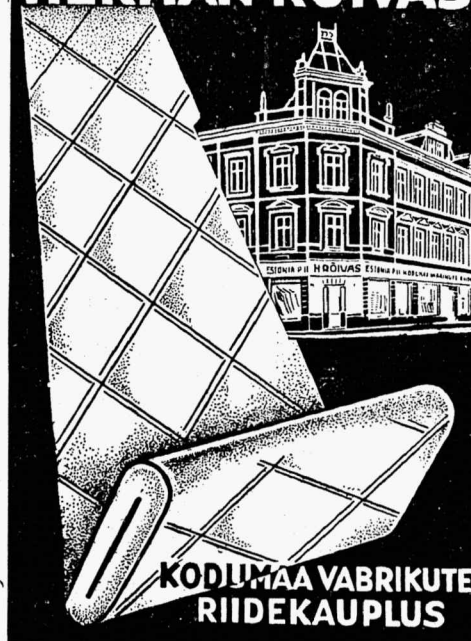
27° Sch.

FOMA Hyperia plaate ja
rullfilme, samuti amatöör-
tööde asjatundlikut ja kii-
ret täitmist leiame meilt.

★
T.-Ü. „MAJA“

FOTO-OSAK. V. TARTU 8.
TEL. 461-39 TALLINN

HERMAN RÕIVAS



TALLINN, ESTONIA PST. 11

Müük suurel ja väikesel arvul.

SÕJAVÄE MAJANDUSÜHISUS

Juhatus ja peakauplus Tallinn, Pikk 11, telef. 452-06,—07,-08.

Kontor Tallinn, Vene 5, telef. 429-42.

Rätsepa ja kingsepa töökoda, Tallinn, Lai 10, telef. 469-96.

O S A K O N N A D:

Tallinn, Vene 5, telef. 429-42.

„ Koplil 21.

„ S. Juhkentali 23.

Tartu, Küüni 3, telef. 11-16.

Võru, Jüri 24, telef. 1-29.

Rakveres, Lai 17, telef. 79.

Pärnu, Riiüti 27, telef. 2-97.

Narva, Malmi 1, telef. 1-43.



S
—
S
—
S
—
S
—
S
—
D
R
O
K
O
R
D

Skaudid

Tuleviku määravad noored

Skautlus — maailma rahuarmee

Püha Jüri Noorem

Eesti skaudid jamboreel Ungaris

Metsade kool

Imre jne.

Skautidid

KEVAD 1934

NR. **2**

TOIMETANUD SKM. RICH. TREU
TALL. SKAUTIDE MALEVA VÄLJAANNE

Trükikoda „KIIRTRÜKK“ Rüütli tän. 4, Tallinnas



Skaudiv.

Mäen noori käimas, peos tuletunglad,
Kui otsiksid nad Õnnelat või Kunglat
või juurdleksid, kus kuulust kulda,
mis Rootsi muiste matnud Eesti mulda.

Kuu peal ehk unelmate Kungla leidub,
Kuid Eestis meie silme eest see peitub,
Umbropsu otsing noore narriks muudab,
töö skaudil aga edu anda suudab.

Peos ader, skaut vaid aina künnab
ja labidaga mullapõue ründab,
kui ei ta saa ka kätte kuulust kulda,
teeb tulutoovaks siiski Eesti mulla.

M. J. Eisen.



SEE

KAUBAMÄRK
KALOSSIDEL
BOTIKUTELJA
KUMMIJALA-
NÕUDEL

ON
VASTU-
PIDAVUSE
TUNNU-
SEKS

PÕHJALA-TALLINN

Mõtteid elust.

Kõige suuremad asjad.

Dr. FRANK CRANE.

- Kõige suurem patt — kartus.
Kõige parem päev — tänane päev.
Kõige suurem rumal — õppimise põl-
gaja.
Kõige suurem petis — enesepetja.
Kõige ilusam naisterahvas — sinu
armsam.
Kõige suurem viga — hakatud asja
poolelijätmine.
Kõige halvem harjumus — vihkamine.
Kõige odavam, rumalam ja kergem
asi — teiste juures vigade otsimine.
Kõige suurem segaduse sünnitaja —
palju kõnelemine.
Kõige pahem pankrott — hing, kes
kaotanud vaimustuse.
Kõige targem mees — see, kes teeb,
mida ta õiguseks peab.
Kõige parem õpetaja — kes äratab
sinus õppimishimu.
Kõige tähtsam osa igaühe usus —
lahkus ja rõõmus meel.
Kõige alatum tundmus — kadetus.
Kõige suurem tarvidus — kaine mõistus.
Kõige parem kingitus — andeksand-
mine.

* * *

Kaksteist asja meelepidamiseks.

- Aja väärtus.
Püsivuse edu.
Töö lõbu.
Lihtsuse väärilikkus.
Iseloomu väärtus.
Headuse võim.
Eeskuju mõju.
Kohuste täitmise vajadus.
Hoolsa majapidamise mõistlikkus.
Kannatuse voorus.
Ande edasiarendamine.
Algatuse rõõm.

Tuleviku määravad noored.

Eesti rahvas sammub edasi ning määrab oma tuleviku selle varal, mis tema ise endale loob ning ehitab.

Meil kõigil on selge, et see tulevik ripub täielikult meie noorsoost ning sellest, kuidas kasvab ning areneb meie noorsugu.

Meie ei tohi iialgi unustada, et noore elavale loomule tuleb panna suurt rõhku, sest meie vajame kehaliselt ja vaimliselt tugevaid noori.

Eesti kool annab noortele kõrge vaimuväärtuse, teadmisi ning oskusi, kasvatab ning harib, kuid meie kool ei õpeta veel noortele nende väärtuste küllaldast praktilist rakendust vastavalt tegeliku elu mõistetele ning tarvidusile, eriti aga noorte ülevoolava energia pidurdamise seisukohalt praktiliseks, tulusaks rakenduseks vabadel tundidel. Meie teame, et õpilasel jääb üle küllaldaselt vaba aega ja kooliaeg piirdub suurel enamusel praegusel ajal ainult 6 aastaga. Ka käsitöö- ja kaupluseõppuritel, nii ka vabadel noortel jääb üle palju vaba-aega.

Et noored lasevad endid kergesti painutada, seda oleme näinud, ega muidu pole seletatavad noorte ja eriti „graadepoiste“ poolt hulgalised ulakused ning vembud, mis ka nüüd eriti maad võtmas. Süüdistada ei saa siin kooli, vaid liiga vähese tähelepanu osutamist noorte elavale loomule nende vabal ajal.

Sama kergesti, kui poiss õpib ulakusi, õpib ta ning võtab vastu ka head ning kasulikku, kui seda pakutakse ning kui selleks on loodud tarvilik ning omane ümbrus ning selle taga seisab seltskonna heatahtlik toetav ja juhtiv käsi.

Kahtlematult on siin mõjuvamuks abi-

nõuks noorte organiseerimine väljaspool kooli, koondades noori üksustesse, kus noortele nende hingeelule vastavalt heatahtlikult käsi ulatatakse, ning heatahtlikku kaasabi ei tohiks keelata ükski noorsoo juht, kasvatus- või seltskonnategelane, ükski teadlik kodanik, kellele kallid meie kodumaa ning ning tulevik.

Eestis on juba 15 aastat seljataha jätnud skautlik liikumine, mille eesotsas seisab rida tunnustatud avaliku elu kooli ning seltskonnategelasi ja kuhu koondunud küllalt arvukas (üle 3000) pere noori. Peale selle töötab meil veel teisi enam-vähem samasihilisi organisatsioone (Noored Kotkad, Noorsepad), kuid üldiselt on senine huvi ning toetus meie noorsoo organiseerimise alal siiski üldiselt tagasihoidlik ning leige, võrreldes teiste riikidega, kus ükski skautlikku liikumist toetavad kõige suurema heatahtlikkusega hulk õpetlasi, professoreid, pedagooge, vanu ning noori juhte, kes oma vähese vaba aja kasulikult püüavad rakendada noorsoo arendamise hüveks.

Kindlasti on siin põhjuseks, miks skautlik liikumine veel Eestis üldtunnustust pole leidnud, asjaolud, et skautluse sisulist väärtust tuntakse liiga vähe ning Eesti Skautide Maleva, kui ideelisile põhimõtetele rajatud organisatsioon pole suutnud senini küllaldaselt eeldusi luua just ainelise toetuse puudusel.

See, mis saavutatud, on saavutatud puhtal kujul, mis vaba on parteilikkusest, mis vaba igasugustest isiklikkudest omakasupüüetest.

Allpool toodud read tahavad Teile, lugupeetud lugejad, pakkuda pisikestki ülevaadet skautluse põhimõtetest, et käesoleva kaudu esialgseid mõtteid luua selle suure

AKTSIA-SELTS

„TEKLA“

PEAKONTOR: TALLINN,
SUUR KARJA 13|15
TEL. 448-18.

Riide ärid:

HAAPSALU, Ehte tän. 2, tel. 1-57.
KURESAARE, Kauba t. 2-a, tel. 72.
MUSTVEE, Tartu tän. 15, tel. 62.
NARVA, Peetri plats 8, tel. 2-38.
PETSERI, Riia tänav 1, tel. 1-17.
PÄRNU, Jäneselja t. 5-a, tel. 1-10.
RAKVERE, Turuplats, telefon 2-85
TALLINN, Suur Karja t. 15,
F-a H. Tofer, tel. 445-23.
VALGA, Kesk tänav 11, tel. 26.
VILJANDI, Tartu tän. 6-a, tel. 2-40
VÕRU, Jüri tänav 5-a, telefon 1-26.

Müügil järgmiste koduma vabrikute
kaubad:

Balti Puuvilla Ketramise- ja Kudu-
mise Vabriku A/S-i.

Kreenholmi Puuvillasaaduste
Manufaktuuri O-Ü-se.

Sindi Tekstiilvabrikute Ühisuse.

Eesti Niidivabriku Ühisuse.

tõelise noorsoo liikumise sisulisest väärtusest.

Skautlus on juba üle veerandsaja aasta ülemaailmlikult levinenud ning tunnustatud noorsoo kasvatussüsteem, mille loojaks inglise lord Baden-Powell, kelle hiigel teeneid parima noorsoo enesekasvatuse süsteemi loomise alal kõrgelt hinnates, valis Liverpooli ülikool skautluse isa omaks aadoktoriks. Vaevalt leidub maakeral riiki, kus poleks ellu kutsutud skautlikke organisatsioone. Skautide üldaru, kes kuuluvad ülemaailmlikusse organisatsiooni, ulatub kolme miljonini.

Skautlus kasvatab noori tublideks ja ausateks isamaalasteks, kes arusaajate kodanikkudena alati valmis on ohvriks tooma isamaa altarile oma parimat, võttes eeskujuks Eesti Skautluse asutajat, vabadussõjas langenud Anton Õunapuud ja kõiki vabadussõja kangelasi.

Skaut on truu isamaale — nii kõlab üks skaudi seadusist, ent veel tähtsamal kohal seisab isamaatruudus skaudivande juures. Skaut ei mõtle ainult enese, vaid ka isamaa ja selle töö peale, millest ligimesele ja isamaale kasu võib tulla. Skaut püüab arendada enesest tõesti hea kodaniku, otsustamisvõimelise, iseseisva ja tahtejõulise. Skaudid teavad, et alal hoida oma riigi iseseisvust, nad peavad olema sõbrad üle maa. Skaudid austavad samuti skaute teisist rahvusist, nende isamaad ja meelsust, teades et ka välismaa skaudil on kallid tema kodumaa ja rahvus, teades et ainult üksteise mõistmises võib areneda rahvusvaheline sõprus, ja et rahvusvahelise sõpruse ja üksteisest arusaamise abil lahenduvad rahvusvahelised puudused, arusaamatused.

Skautlus põhjeneb noorte isetegevuse, enesealgatuse põhimõtteil, virgutades noori, et neist kasvaksid kehaliselt ja vaimliselt terved ning tugevad, iseloomult kindlad, enesevalitsejad, iseseisvad, osavad, algatusvõimsad, tööõõmsad, kõlbliselt ausameelsed, tugevatahtelised, iga algatatud ülesande lõpuleviijad, kaasinimeste ja loomade armastajad, isamaa-armastajad, tublid ning mehised mehed ja riigi kodanikud, kes eluvõitlusis nõutult ei seisatu, vaid algatusvõimsana alati valmis on oma kohustusi kõige otstarbekohasemalt täitma.

Oma kuju poolest seega on skautluse eesmärk noori elule ette valmistada ja seda kõike mängleva teel. Skaudid õpivad prak-



Peavanem.



Staabiülem.

tilisi kogemusi, suurel määral elus tarvilikke väärtusi huvi ning tahtega, kasvavad, õpivad ning arenevad just kui mängides, sest ainult seesugune kasvatusüsteem suudab pidurdada noorte ülevoolavat energiat nende vabadel tundidel.

Praktiliseks kasvatuses tegeliku elu västu tunneb skautlus üle poolesaja eriala katse.

Skautlus loob poisile hea ümbruse, kus noored kergesti kalduvad heategudele, mis kuulub skautluses kangelastegude hulka. Suur tähtsus on siin muidugi noorte eneste poolt sisseseatud ruumidel — skaudikodudel.

Skaudina vaimse kasvatusel abil viiakse poisid lähemale tundeilmale, praktiliste mõistete süvendusile, vendlusele, heategudele — „igapäev üks heategu.“

Kehaline kasvatus mängleval alusel teeb noorest tugeva, terve ning elurõõmsa isiku.

Kokkuvõttes on skautluse püüd noort kasvatada täiuslikuks, pannes pearõhku iseloomu, sõpruse, vaimu, kehalisele ning praktilisele kasvatusel.

Skautlus on ideeline mäng, mis kohandatud poiste soovidele, kalduvustele ning laialdastele huvidele — et kasvatada iseloomu, mis oleks elu edukuse tähtsam väärtus, kasvatada tublisid riigikodanikke, kes algatusvõimsana alati valmis oleksid kohustusi kõige otstarbekamalt täitma.

Noorte rühmitused struktuurilt töötavad peaaegu täiesti noorte eneste poolt valitud juhtide kaudu, kuna järevalve ning juhtiva suuna määramine lasub vanematel juhtidel, kellel mõjuv sõna ühes kinnitusõigusega vanemate kaudu (maleva vanem, rühma vanem), keda toetab seltskond. Mõjuv sõna on siin aga kõigiti hariduse- ja sotsiaalministeeriumil, haridusametitel, koolitegelastel ning lastevanematel.

Skautluse ja seltskonna koostöö on organiseeritud skaudi sõprade seltside kaudu, mis asuvad iga maleva juures.

Siinkohal pöördub Eesti Skautide Maleva peastaap kõigi Eesti noorsoo kasvatusetegelaste, seltskonna ning asutiste poole üleskutsega, et kõik teadlikud kodanikud, kellel kallis meie kodumaa ning noorsoo tulevik, püüaksid kõik heatahtlikult jõudumööda toetada skautlikku liikumist, mitte keeldudes omast kaasabist ühise ideelise liikumise edasikandjatena meie Eesti riigi ning noorsoo parema tuleviku nimel.

Eesti Skautide Maleva

peavanem: N. KANN.

Peastaabi ülem: J. HÜNERSON.

EESTI ELEKTRIMASINATE E HITUSE A-S.

ENDINE „VOLTA“ TALLINN

Valmistab:

Elektripumpi

Elektrimootoreid

Elektri-triikraudu

Elektriventilaatoreid

Elektriga metallide keetmise
(šveissimise) seadeid

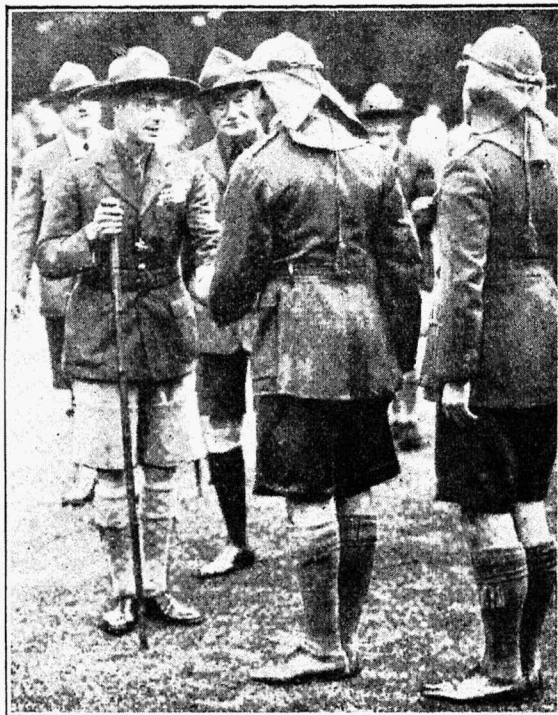
Elektri-põletispuude-saage

Elektriaparaate

Elektri - transformaatoreid

Õhukütte seadeid

Skautlus — ülemaailmne rahuarmee



Lord Bi-Pii ja Walesi prints koos Irakisi, skautide laagris.

Maailmasõda ei ole ununenud. Sõjakoledused kummitavad masendavate unenägudena, — ning vahetevahel kerkib esile ilusaid kangelastegusid.

Kangelasteod kõidavad iga noore poisi. Ta rind paisub ja silmadesse tuleb igatsev läige. Ta tahab ka kord omandada kangelaspärja . . .

Kangelaskujud, mis kerkisid esile sõjamõllus, on olnud tõsised kangelased ja vaprad mehed, kuid nende kujudega käib varjuna kaasas sõjavaim ja meeleolu.

Sõjameeleolu on hävitamisele lähendav — rahu sellevastu ehitab üles.

Lõppes suur rahvaste heitlus, rauges jõud ja rahuingel võis väsinud maailma üle laiali laotada oma kosutust toovad tiivad.

Võitlus oli möödas, kuid kättevõidetud ei olnud midagi — oli vaid laostatud ja hävitatud. Asuti palavliku kiirusega ülesehitamisele, hakati arstima tehtud haavu ja parandama vigu. Sõjamõll oli hävitanud tugevad mehed ja meesteks olid sirgumas päkapiku - poisikesed, kes koju jäetud. Nendele olid pöördud kõikide silmad, sest nende päralt jääb tulevik.

Skautlus on Rahvasteliidu kaitse all.

Rahvasteliidu mõtte algataja Ameerika Ühendriikide president Wilson, kandes ette Rahvasteliidu avamisistangul maailmarahu kindlustamise põhimõtteist ja selle läbi viimisest, rõhutas eriti:

„Kui Rahvasteliidu mõte kunagi võiks olla kindlustatud, kui Rahvasteliit kunagi tema peale pandud kohustused ja lootused peaks täitma ning kui tulevastel põlvedel seejuures peaks olema kaasa rääkida,

siis soovitan, et kõik noored käiksid läbi skautide ridadest, sest siin oleks maailmarahu kindlustatud.“

Ja Rahvasteliit leidis üksmeelselt, et president Wilsonil on õigus ning võttis skautluse oma kaitse alla. Rahvasteliidu sellekohane otsus on järgmiselt väljendatud:

„Rahvasteliit, tunnustades skautluse suurt väärtust maailma vendluse süvendamiseks, võtab selle organisatsiooni oma kaitse alla.“

Joach^{m.} Crist^{n.} Koch

Tallinn, Vene tän. 12.

Tel. 434-67.

Ainuesitaja Eestis:

„Morris“ sõidu- ja veoautod,
„Chrysler“ sõiduautod,
„De Soto“ sõiduautod,
„Plymouth“ sõiduautod,
„Fargo“ veoautod,
„B. M. W.“ mootorrattad,
„Castrol“ mootorõlid.

Moodsalt sisseseatud auto-
töökoda ja garaaž.

RIIGI PÕLEVKIVITÖÖSTUS

Juhatus ja müügibüroo:

Tallinn, Valli tän. nr. 4
Telegr. aadr. „Põlevkivi“
Telefon 450-85 ja 450-62

Kaevandused ja õli- ja

bensiinivabrik: Kohtla-Järvel ja Kukrusel
Õililadu Tallinna sadamas

**Riigi Põlevkivitööstuse
saadused:**

PÕLEVKIVI kütteks; TOORÕLI; KÜTTEÕLI;
BENSIIN; MOOTORPETROOLEUM; RASKED
ÕLID; BITUUMEN (Estobitumen) ja ASFALT-
EMULSION („Külmasfalt“) teede tegemiseks;
katusepabivabrikutele ja isolatsioonitöödeks;
TOLMUÕLI teede tolmu sidumiseks; IMMU-
TUSAINED „FENOLAAT“ ja „ESTOKARBO-
LINEUM“ puu konserveerimiseks; VILJAPUU-
KARBOLINEUM viljapuude pritsimiseks;
putukamürk „PUTTOX“; KATUSELAKK (ka-
tusetõrv); RAUALAKK (asfalt-lakk)
ja ASFALT-MASTIKS.

See Rahvasteliidu üksmeelne otsus ja lootus sai tõeks. Maailma riiges organi- seerused skaudid suureks rahuarmeeks. Skautluse etteotsa on asunud suuri riigi- mehi, kes agaralt aitavad kaasa noorile nende ülesehitava töö juures.

Inglismaal on skautjuhi koht suureks auasjaks. Loetakse isegi häbistavaks, kui mõne vanema tegelase nimi ei kõla skaut- luse ridades.

Skautlus on tõsine vendlus, — ta ei tunne klassivaheid.

Inglismaal on populaarsemaks meheks troonipärija — Walesi prints. Temal on küllalt palju tegemist igasugu asjadega, kuid selleks, et olla skautjuht, leiab ta aega. Sageli võidakse teda näha koos töölisperekondade poistega rännakutel ja laagris. — Ta on ikka rõõmsatujuuline ja tubli seltsimees poistele.

Vanad on noored, kui neil on skaudihing.

Samuti on ülemaailmne peaskaut lord Bi-Pii, vaatamata oma seitsmekümnekuuele eluaastale, veel täiesti poiss — ta on skaut.

Nii mõnelgi oli õnn kohata möödunud aastal Tallinnas rõõmust vanahärrat, kes vaatamata halvale ilmale oli rõõmus, nähes säravaist skaudi silmadest spaleere, ja seitsmekümnekuue aastase lordi silmad särasid sama rõõmsalt kui kaheksa-aastasel „hundul“. Nad olid rõõmsad, nähes üksteist — nad on ju skaudid! —

Eesti skautide pere luges suure juhi säravatest silmadest, et nad on, peavad olema — ja jääma skautideks.

Lord Bi-Pii Tallinnas viibimise puhul korraldasid eesti skaudid tema auks Kadri- oru staadionil lõkke. Lõkktule juures tundis iga skaut ja iga vanem, et sellest lõkkest tõusis ohvrileek igavesele rahule...

Elatanud lord ütles:

„Lõkktulede juures sõlmitakse maa- ilma suurimad rahusidemed!“

Ühtlasi teatas, et ta on rõõmus, nähes kuivõrd jõuliste sammudega astub väike

Eesti ülemaailmse vennastuse ja rahu poole.

Lord Bi-Pii lahkus Eestist suurima rahuldustundega, mida tõendab tema poolt saadetud läkitus Eesti rahvale.

Skautide isa tunnustab oma noort poega — eesti skauti, — tunnustas juhte ja kiitis heaks tehtud töö.

Meie skaudid tahavad edasi töötada oma suurel tööpõllul. Nad võivad seda teha, sest ka siin on oma Bi-Pii — on eesti skautide peavanem skautmaster N. Kann. Eesti skaudid on rõõmsad, et lugupeetud haridustegelane on, vaatamata oma raskele kutsetegevusele, leidnud aega vabatahtlikule noorsoo kasvatuses tööle. Hõbejuukseline skautmaster viibib igal võimalikul juhul nende keskel heatujulisena ja rõõmsana — ka tema on skaut.

* * *

Loodus kõneleb skaudile.

Vaba loodus, mis rikkumata tsivilisatsiooni ja kultuuri pahedest, annab skaudile parima kooli. Metsade rüpes näeb skaut puhast, karsket elu. Puudekohin kõneleb temale sõprusest, vetevood kutsuvad teda kaasa paremale tulevikule . . .

Igal poisil on tung vabadusse. Ta igatseb loodusrüppe.

Seda tõsiasja on arvestanud skautide isa lord Bi-Pii ja soovitab igale poisile „metsadekooli.“

„Kaks nädalat laagrielu annab poisile rohkem, kui ülejäänud aasta osa sisetgevuses,“ ütleb ülemaailmne peaskaut lord Bi-Pii.

Ja agarusega organiseerivad skaudid matke ning laagrielu. Igal maal korraldavad poisid mitmeid tuhandeid laagreid, kuid iga nelja aasta möödudes kogunevad skaudid igast maailmakaarest suurlaagrisse. See on tõsiselt

skautide maailmalinn — iga poisi „Mekka.“

See paik kujuneb kohaks, kuhu koonduvad suurem hulk noori taevaalaotuse all, et tuua maa peale rahu ja vendluse aadet.

Siin on koos maailma suurima noorsoo organisatsiooni esindajad.

Suurlaagrid on omaette telk-linnad, mis üles ehitatud mesilase-usinusega. Siin on täielik keeltepaablon, kuid sellepeale vaatamata mõistavad kõik üksteist ja elavad parimas läbisaamises.

Telkide linnas on elanud üle 50.000 skaudi ja siin valitseb piinlik puhtus, teadlik distsipliin ja ausus. Ta on eeskujulikem maailma suurlinnadest.

Suurlaagrit — telkide linna — külastatakse hulgaliselt. Keskmiselt käib sääl päeva jooksul samapalju külastajaid, kui palju on laagris elanikke. Ja külastajail on palju vaadata ja rõõmu tunda puhtast poiste elust.

Suurlaager on igale skaudile pühaks linnaks. Sinna tahab ta kunagi jõuda.

* * *

Esimene suurlaager peeti 1920. aastal Inglismaal. See oli esimene kord maailma-noorte ajaloos, mil oli tulnud kokku nii palju noori.

Sellest kogunemisest võttis osa ka Eesti Skautide Maleva oma esindajate kaudu.

Et see osavõtt võimalikuks sai, tuleb tänada skautmaster B. Rautsmanni. Olime sel ajal veel lapsekingades; oli lõppenud võidurikas Vabadussõda ja riigikorraldamine ning noorsoo organiseerimine nõudis palju tööd.

Kümme eesti skauti, eesotsas skm. B. Rautsmanniga, alustasid teekonda skautluse kodumaale kaubalaev „Ellind“i pardal.

Kuna laev oli täis laaditud viimase võimaluseni propse, pidid skaudid oma laagri üles lööma laevatekile. Seda nad tegidki. „Ellind“i pardal oli telk ja selles elas skautide delegatsioon, see oli tore sõit telk-kajutis, oli n. n. „eellaager.“

Inglismaale jõuti kaks päeva enne laagri avamist.

See aeg kulus ettevalmistustele. Kõik muu oli korras, puudus aga veel Eesti lipp. Eesti aukonsuli mr. Leith'i poolt annetati meile esimene sini-must-valge trikoloor. Ta toodi Londoni sadamasse,

„Ellin'di“ pardale, kus lipp ristiti Eesti territooriumil.

Suurlaagris langes Eesti lipule eriline au. See määrati lippuderivi tseremonii lipuks ja paigutati kuninga looži ette.

Siin lehvib sini-must-valge esimest korda noore Eesti Vabariigi ajaloo nii suures rahvusvahelises peres ja tutvustas Eestit paljudele.

Üldiselt oli sel ajal Eesti väga vähe tuntud ja skaudid tegid palju Eesti tutvustamiseks.

Inglismaa suurlager oli ühtlasi esimeseks skautluse kooliks meie poistele. Tagasi jõudnud kodumaale, rakendati omandatud kogemused Eesti Skautide Maleva ülesehitamiseks.

Selles suures rahvusvahelises peres sõlmiti esimesed tutvused ja leiti häid sõpru teiste maailma poiste hulgast.

Inglismaa suurlaagris võeti Eesti Skautide Malev vastu rahvusvahelisesse skautide perre ja tunnustati seega neid üheväärseteks teistega.

Järgmine suurlaager peeti Taanis. Siia olid kokku tulnud kolmekümnekuue rahvuse esindajad Inglismaa kahekümne nelja vastu.

Ka siin olid samad põhimõtted, mis Inglismaa suurlaagris 1920. aastal.

1929. aastal oli jälle Inglismaal, seekord Liverpooli lähedal, Arrovi's, ülemaailmne skautide suurlaager, mis oli ühtlasi skautluse täisealiseks saamise juubellaager.

Siin lõikasid eesti skaudid juba loorbereid, kuna sooritasid matka põiki üle Inglismaa suurlaagri. Isegi Walesi Prints oli poistest vaimustatud ja otsis nad isiklikult üles.

1929. a. suurlaagris oli eesti skaute seitseteistkümmend. Möödunud aastal oli neljas suurlaager Ungaris — sellest teisalt.

Suurlaagrite vaheaegadel korraldavad maailmaskaudid kõikjal n. n. sõpruslaagreid ja kutsuvad omale külalisi teistest maadest. Nii käib vahetpidamatult sõprusidemete sõlmimine ja punutakse sitket, katkematut rahupalmikut.

*Eesti Mehaaniline Puutööstuse
Aktsiaselts*

A. M. Luther

Müügikoht:

Tallinnas, Vana Posti 9. Tel. 446-16.

MATKA MÕNU tagab



A. BRANDMANN'I
ŠOKOLAD, KOMPVEKID JA KAKAO

Püha Jüri Noorem

Sammub maanteel nõrkejalgne noormees sirgelt ja kindlalt. Julgus, ausus ja headus paistavad kogu ta olemises.

Noormees kõnnib maanteel; tõttab kaugemale metsa. Ära talveurkast! — Kevad hõljub õhus. Päike teeb pikemaid ringe, saates põletavaid kiirnooli võidetud Lumekuningale järele. On mõned varasemad linnudki kohal: lõo lõõritab ja kuldnokk kannab usinasti kõrrekesi ja sulgi — seal kus head inimesed pesakastide eest hoolitsenud.

Kevad tuleb . . . Rändaja sammub . . . Loodus, võta teda sõbralikult vastu! Sul pole veel pidurooga pakkuda, kuid näita seda ilu, mis olemas. Hiljem tuleb rändaja uuesti, pikemaks ajaks: lööb telgi üles, süütab videviku tulles lõkke . . . Siis vaatleb ta päikese muinasjutulist loojenemist värvilisse horisonti, vaatleb kaua punaseid pilvepalistusi . . . Kõrv kuuliskleb õöhääli, läbi vaikuse kõlavaid; silm vahib tulle, vaikselt leekivasse laagritulle, milles puhastatakse ja karastatakse noori hingi tuleviku võitluseks puhtuse eest. Pimeduses aga vilgub üksik täht, häbelik kuu teeb madala looga . . .

Rändaja, julge ja vahva, tubli ja hea, nagu äratõmme Püha Jüri ihust ja hingest, läheb ärkavat loodust teretama.

Püha Jüri Noorem ruttab metsa, mis looritatud ärkava looduse hingesse ja häälitusse. „Oh mets, sa imeilus!“ Loodus on ta lemmik ja temagi on looduse lemmik. Roheline on lehestik ja kevadine aas — roheline Püha Jüri Nooremagi rüü.

Ei murra roheline sõber kunagi teie elavaid

liikmeid, puud ja pöösad. Sest et teilgi valus. On näinud teid nutmas murtud sõrmi kaudu pisaraid nii valusaid. Teab, et pole teist ükski ilus rüütatuna. Püha Jüri Noorem armastas teid, nagu teisedki temasarnased nõrkejalgsed, julged, ausad, head. Kõik, kelle hinges pesitsemas Püha Jüri voorused.

Sammuja jõuab sihile. Ju kuulda lindude sädistust. Parvedena lendlevad väiksed rõõmunokad ühest teise. Neid on hulk metsas ja palju metsa ääres aasalgi. Hüppavad varast toitu otsides, selle juures lustilikult häälitsevad.

Seadke hääle viled — kevadpüha vastuvõtuks!

Tasa! Astu tasa, Püha Jüri Noorem. Ei või eksitada linde nende peaproovil. Ja nüüd jääd siis jändriku paju alla seisma, silmade sädeles toetud vastu krobelist tüve.

Vägev Taara laenab tiivad väikesele kuulajale. Urisalu kangastub vaatleja silme ees.

Õrn tuulehoog sahistab hiies. Lehed liiguvad rohelise sammetina nõrkeil oksil. Päiksekiired tantsisklevad lehelt lehele, hüpates vahetevahel alla haljale murule — jumalik annetus külluses ujuvalt lehtlaualt.

Taara ohvrihiis . . . Täna siin püha, auks vägevale armastatud kuningale — õigluse kuningale. Ning sellep' elab, liigub, kilkab, lõõritab, kiigub okstel Taara mängumeeste ja laulikute pidulik koor. Iga lehe all istub muinasjutuline kuningapoeg-tütar värvilisis ehteis, õhus lehvivates, käes kannel — Lauluisa kingitus, seades sõrmi kuldkeeltele.

— Tjai-tjai, ta-viid, ta-viid; tudelei! ti-tum, ti-tum-tsipp; spiri-dum, spiri-dum-du-li-tsi-tsi-sss... kõlab vägev hümn.

Seal hüppab koori esimeses reas kollakasrohelistes kuues erk Siisikene, tuues kuuldavale rõõmuhääli; roostepruun käblik võtab kõik jõu kokku, et oma väikese keha kohta ülitugevat häält saada. Paremal käel hallis ülikonnas, punase kaelasidemega Punakael mängib hõbedaste kuljustega; Laulurastas, hallis kevadrüüs, on õpikult palju juurde õppinud ning võisleb rahuloldavalt.

Hõiskel võnguvad keeled ja laksuvad. Flööt paiskab kuuldavale üleoleva vile. Lehvitatakse rätikuid kirjusid, rahvavärvilisi, sugukonna sümboleid, ja lainetades helab kaugele: tsikk-tsiu-tsiu; tudelei; tvai-dum, dum-dumm-du-li-tsi-tsi-sss...

Paus... Uuesti tõuseb nägematu taktikepp ning vaibunud hääled algavad: tjai-tsipp: tum-tudilei...

Keset hiit, haralise tamme katuse all asub urikivi. Ohvrikivi...

Ohvri... Taara, keda tuakse siis täna pühale kivile?

Tudilei...

Taara, Eesti rahva vägev Jumal, ära nõua nende hulgast...

Pauk!

Midagi vihiseb läbi õhu, tiibade rapsahtades, ja kukub puu alla pruunikuuline laulik, nokkki laulust lähti...

Kadunud on Taara haljas salu, puudki alles raagus.

Äripäev? Jah!

Silmapiilkelt on Püha Jüri Noorem puu all rabeleva linnukese juures. Eemal seisab pool imestunult, kohkunult, isegi kartlikult aasta kaheteistkümne vanune poisikene, hoides käes väikest tuleriista. Linnul on tiib purustatud. Kuid Püha Jüri Noorem teab, mis teha. Ta püüab haavatu ettevaatlikult kinni. Võtab kaasaskantavast sanitaar-taskust tükikese marlit, määrab sinna plaastrit, paneb selle haavale, pigistab tiiva vastu keha ning siis mähib haige liikme sidemega kinni, nii et seda liigutada ei saaks. Esimene abi on antud.

Aga kütt ei usalda ikka veel läheneda.

„Tule siia, väikemees,“ hüüab Püha Jüri Noorem.

Viivleb. Kuid võõra südamlilik hõige julgustab poissi.

„Kas ta veel surnud ei ole,“ küsib juurde astudes kärmelt, esiteks linnule, siis oma sõjariistale pilku heites, ent punastub, tundes enesel rohelist tundmatu rahuliku, aga läbitungiva vaate.

„Ei. Ja ei suregi niipea, kui talle mingisugust õnnetust ei juhtu.“

Poiss vaatleb imestunult linnukest, kelle roostepruunist kehast nüüd valge vöö üle käib.

„On sul veel laskemoona kaasas?“

„On küll... kas meie... Miks sa tasi kinni mähkisid?“ Arusaamatult riivab ta pilk küll Püha Jüri Nooremat, küll haavatut ning ei tea, mida teise küsimusest arvata.

„Pärast seletan. Nüüd aga lae püss nii ruttu kui võid, aega on vähe!“

Kohal, kus ennist laul rõkkas, on vaikus. Läbi raagus okste virvendab päike, kui need tase tuule käes liigahtuvad. Püha Jüri Noorem on sügavalt mõttes. Maas lamab kartlik käblik siiasinna piiludes. Poiss laeb püssi; näol vahelduvad uudishimu ja umbusklikkuse varjud.

„Nüüd anna oma sõjariist viivuks minu kätte. Oled palju linde tapnud, näiteks tänavu?“

„Sellega ühes kuus.“

„Hää küll, hää küll! Siis jääb tänavu ainult viis,“ lisab püssipäral olevaid lõikeid ja sikerdusi uurides tasakesi juurde. „Jaan on su nimi, eks?“

„Jaan jah!“

„Tubli, tubli, Jaan. Tahan teha väikest katset. Oled sa mulle abiks?“ Jälle riivab poisi pilk linnukest puu kõrval.

„Olen küll!“ oli peaaegu rõõmus vastus.

„Oled vahva poiss. Mäletad, kus oli linn laskmise ajal?“ Jaan näitab küsitava koha. „Ja mäletad ka, kuhu ta maha kukkus. Seisa sinna. Nii, on hästi. Haavatu panen siia su jalge ette. Ära teda ainult puuduta. On suur laeng sees, nii et jänese võiks maha lasta?“

„On küll! Niisugune linnukene on silmapilkselt surnud.“ Poisi pilgus sähvib noor verejannu.

„Seda parem,“ lausub, astudes Jaanist sammu kümme eemale. „Oskad sa vilistada, mõnda õige lõbusat viit?“ Väikesele jahimehele muutub asi iga minut kirjumaks.

„Oskan tühte!“

„Tahaksin väga kuulda, kuis ta kõlab. Vilista mulle!“ Kahtleb. Imelik on roheline võõras Jaani meelest. Viimaks pigistab siiski huuled torru ja puhub heledad hääled kuuldavale. Viis on tõesti kena, poiss omastkohast meister ja küllalt vaimustatud. Ta unustab kaaslasegi silmapilguks. Seda tarvitab Püha Jüri Noorem: tõstab aeglaselt tuleriista palge ja sihhib pahaaimamata poisikest. Kuid korraga: lõbus vilistaja kivistub seisandis; järgmisel momendil kõlab hirmunud karjatus; siis vabaneb halvatus, teeb katset puu taha hüpata, aga komistab juurtele ning kukub, seljaga vastu puud toetudes. — Jaan on minestuses.

Püha Jüri Noorem on paari hüppega kohal. Ruttu on Jaanil kuub seljast, särk üle õlgade maas. Ta hoiab salmijaki pudelit väikese poisi nina all; teise käega tõmbab kähara päa, kust müts maha kukkunud, oma sülle ja silitab õrnalt palgeid. Pea ilmub sinna jälle puna; kartlikud lapsesilmad avanevad, muutuvad selgemaks ning vaatavad kurvalt.

Oo, sellele hingele võid anda niisuguse kuju, nagu tahad!

„Mu väike poiss, väike poiss,“ kuulub Püha Jüri Noorema pehme hää. „Sinust saab tubli mees. Kõik on võimalik; kõike võib parandada. Sinust, mu väike poiss, peab tubli mees saama,“ ütleb, vaadates kaugemale, tulevikku . . .

„Jõuad sa tõusta?“ Jaan toetub kartlikult nõrgule jalule. Ta ei näi veelgi aimavat, mis sündinud.

„Nüüd paneme riidesse, muidu hakkab külm.“ Jälle vaatab poisikene mõistmatult, imestunult oma paljast keha, maani ripnevaid särgivarukaid ning kaaslast, kes temaga nii sõbralikult räägib. Mõni minut hiljem on ta uuesti riides.

„Istume nüüd! Aga too enne see väike haavatu siia.“ Jaan teeb seda ning jääb nõutult seisma. „Täna väga! Istu siia mu kõrvale. Nii!“ Mehekene on kõigega päri. Ja jälle toetab Püha Jüri Noorem Jaani pea oma najale. Silkitab jälle ta juukseid, palgeid, ning räägib tasa, pehmelt, nagu sarnasel juhtumisel ainult tema seda oskab.

„Saa paremaks, kui seni oled olnud. Ära tee kellelegi viga, ei linnule ega loomale. Lind laulis lustilikult — sina vilistasid oma armsamat viit; lind kukkus oksalt haavatuna — sina langesid surmahirmus minestusse. Sa olid nüüd linnu, mina aga küti — sinu — asemel. See oli katse. Sea ennast alati mõttes ligimese seisukohale, enne kui selle vastu midagi ette võtad . . .“

Nii rääkis Püha Jüri Noorem oma sõbrale. „Aga hakkame koju minema,“ ütles lõpetades. „Elad kaugel?“

„Ei, sääl mäekünkal ongi mu kodu,“ kuuldus Jaani peaaegu paluv hää, vaikselt, lõõdult.

„Ära karda mind. Tahan sulle ikka hea olla ning loodan, et tubliks meheks kasvad. Aga kuhu püssi jätab?“

Jaan vaatab imestunult küsija otsa: „Mis . . . mis ma sellega nüüd . . . Ma ei taha seda enam . . .“ ja punastab.

„Sa, väikemees, oled siiski suurem kui arvasin. Tean, linde ei lase sa sellega enam, kuid metsa ära jäta ka. Vii koju, riputa kuhugi seinale — tänase päeva mälestuseks.“

„Panen voodi kohale rippuma.“

„Jah, jah, ning ära võta kunagi metsa kaasa.“ On Jaani kodu lähedale jõutud. „Siin lahkun. Käbliku võtan aga enesega ja ravitsen ta tiiva. Pärast toon metsa tagasi. Ela hästi, mu sõber! Ja mäleta, mis kõnelesin. Jällenagemist!“ Püha Jüri Noorem surub südamlikult Jaani kätt.

Nädal hiljem. Sammub maanteel noormees nõtkejalgne. Käes puur kärsitu käblikuga. Huultel naeratus, õnnelikum kui tavalikult; silmis sära, hiilgus . . .

Metsas aga seisab väike poisikene. Puu najale toetudes kuulab lindude laulu . . .





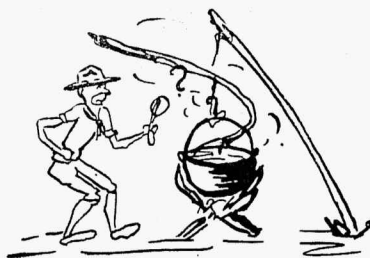
Kas sa ei taha

olla liige selles suures sõprusringis, kus enne sind on juba ligi 3.000.000 poissi?



Kas sa ei taha

matkata vabas looduses, mööda metsi ja orge, tutvuda teiste linnade ja vöö-
raste maadega?



Kas sa ei taha

viibida vaiksuses metsas, järve- või
jõekaldal, elada telgis ja mängida
ning võistelda poistega, kuulata õh-
tul lõkketule ääres jutte ja laulda
oma sõpradega?

Kas sa ei taha

olla tubli poiss, kes alati on valmis abistama nõrku, vanemaid,
loomi ja linde?

Kas sa ei taha

õppida, et saada targemaks mitte
ükski raamatuist, vaid suurest metsa-
koolist?



Kas sa ei taha

olla kirjavahetuses teiste maade
poistega, vahetada nendega post-
marke, pilte jne?



Kas sa ei taha

kord teiste poistega kohtuda ülemaailmlikus skautide „linnas,“ kus peale 35.000 poisi tunnevad end sõpradena?



Kas sa ei taha

omada vormi ja kanda skaudimärki, nii kui seda teevad praegu ligi 3.000.000 poissi üle maailma ja peale 3000 poisi Eestis.

Kas sa ei taha

saada mehiseks, julgeks, osavaks ja vahvaks?

Kui tahad — siis astu skaudiks!



RIIGI METSATÖÖSTUSE KORRALDUSEL VALMISTATAKSE

pea üle riigi metsade mitmesuguseid metsamaterjale. Oma majapidamise jaoks müüakse metsamaterjale riigi- ning omavalitsusasutustele, koolidele, heategevatele asutustele, kohalikkudele elanikkudele ja riigi- ning omavalitsuste ametnikkudele kindlate hindadega. Materjalide saamiseks tuleb pöörata kohalise metsametkonna poole. Soove täidetakse võimaluse piirides. Tallinnas ja Kastres (Tartumaal) on riigi lauatehased, kust võib saada saetud ja hõõveldud ehitusmaterjale (laudu, poolpalke, prusse), rimupuid, lauapindu, -servi ja saepuru. Suuremal arvul materjalide müük toimub keskasutuse kaudu.

Riigi metsatööstus, Tallinn, Falkpargi 4.

Kõntr.: 433-13, 448-73, 433-06.

TH. KAARMANN



Veinid ja koloniaalkaubad

Raekoja 8, tel. 431-41

Maja- ja köögitarbed

Raekoja 10, tel. 432-83

Teraskaubaäri Georg Meyer

Pikk 10

K. A. Rütman & Ko.

TALLINN, JAANI T. 9. TEL. 466-72.

Telegr. „AUGUSTUS“

ALATI SUUR LADU

RASKE KEEMIAKAUPADEST

ABILADU: TARTUS, KALURI T. 17.

TELEFON 1-74.

„TALUPERENAINE“

on ainukene kodumajanduse ja kodukultuuri ajakiri Eestis.

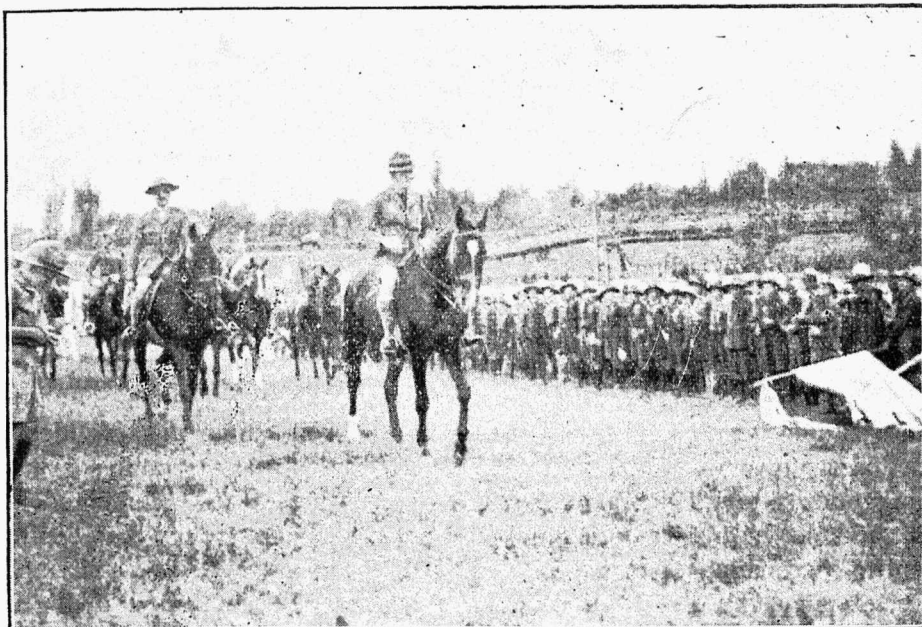
„TALUPERENAINE“ käsitleb kõiki perenaisekutse alalisi küsimusi.

„TALUPERENAISEL“ on kaasas suur mustri- ja lõikeleht käsitöö osa juures ja mudilaste jaoks „Laste Maailm“.

„TALUPERENAINE“ maksab 12 kuud 3.60 kr., 6 kuud 2 kr., 3 kuud 1 kr.

„TALUPERENAIST“ tellida on lihtsaim, kindlaim ja kiirem teile lähimast postiasutusest. Nõudke hinnata proovinumbreid!

Toimetus ja talitus Tartus Rüütli 15. ★ Sissekäik Peeter Põllu 5.



Eesti skaudipoisid jamboreel Ungaris

1933, 23.07. Ärasõit! Ometi viimaks. On meid aga siiski ainult 14 Tallinna ja Rakvere peale kokku, esialgse 40 asemel, samuti kui polsterdatud bussi asemele pidi tulema raudruun. Ja seda kõike vaid tänu — rahakursi sündmustele.

Kodumaa piires oli kõik korras. Tapani hangeldati valuutaga, Jõgevani padajanniga, Tartus master Miku (Tartu skautide juht) annab kaasa üldhuvide nimel õnnitlused. Elvas master Vatt (meie sõidu majandusjuht) pidi ilma jääma oma „Estoking“ nr. 44 ja Valgas südaööl tegime õnnelikult läbi esimese tolli-, passi-, viisa- ja valuutarevisjoni ristsed.

24.07. RIIA. Master Rich (meie laagri juht) oma lätikeele oskusega tunneb end kui kala vees, onu Rautsman aga kui sama looja loomakene kuival, kuna svas-tikamärgike oma haakristiga frentširevää-ril isiklikule heaolule Riia uulitsatel eba-mugavusi töötab tuua Riia juutide poolt.

Muide — ega mede Tallinnal sellest väga kahju poleks, kui temalgi oleks midagi sarnast, kui on seda lai Väinajõgi ja looduskaunis Metsakalmistu.

Dauganpils. Nii võimatult viletsaid hobusekronusid kui siin mõne noaaegse taksomasina kõrval jaamas, saadakse küll vaevalt mujal näha. Vähikäiku näib arenevat see linn.

ZEMGALE-TURMONT. Poola. No kohe teine asi. Südames tundub kohe kui soojemat. Rich kahetseb, et peatust nii napilt — „materjal“ lausa külluses — ümbritsevaist Poola noorist. Päris hää oleks Lindanisa poistemalevale lisa luua. Ja kus oli ikka rong, masin, vedur ja kõik. Jaamu vilksatas mööda 12, enne kui arvas heaks minutiks stopata. Ent öö — see juba oli midagi. Hommikul oli alles tegu, kui said sellest inimhunnikust kätte täie õigusega endale kuuluva jala või keha.

25.07. **VARSSAV.** Varssav ja Ignaaz Velkovicz — need said meile lahutamatuteks mõisteteks. Kahju vaid, et sellele arusaamisele tulemiseks kulusid mitmed nädalad enne ärasõitu ja veel mitmed head tunnid Varssavi jaamas. Varssavis on kolm tähtsat: ilusad naised — nr. 1, uhked voorimehed — 2 ja iga teine vaatlustaja on juut — nr. 3. Härra Volkoviczi otsesel kaasabil avanevad meie ees ka ukSED endisesse kuninglikku lossi, praeguse presidendi Ignacz Mościki asupaika. Oi toredust! Hiljem veel Lazienki suveloss, Belvedere park, moodne staadion, väga mõjuv langenud sõdurite kalm ja tuhat üksikajas, millede hulgas õhtune Maršalkovska mitte just viimasel kohal ei ole, tegid selle, et tsipa kahju oli südaööl jälle edasi kihutada.

26.07. **KRAKOV.** Kuningate linn. Näha on palju, kuid iga asi maksab. Ja kui juba seda teha, siis parem linna kaubamajas, mis oli umbes nii, kui et annad kuradile sõrme, võtab terve käe — mitte ennem välja ei saanud, kui leidsid, et oled oma vabast valuutast lage. Muide — Krakovile on Vavel samaseks, mis Tallinnale Toompea.

WIELICZKA. Euroopa suurim soola-kaevandus. Imestada oli väga palju — peosaal 1000 inimesele 125 mtr. sügavuses maa all, eks see ole juba midagi.

27.07. **ZAKOPANE.** Karpaatid. Kõrg-Tatrad. Poolakad ise ütlevad — ilusamad mäed Euroopas. Zakopane ise — kuurort 50.000-le aastas. Poola skaudist juhitud tõuseme ööks mägedesse. Öökorterile leiname mägilaste kitsetallis Hala Gasienicowas, 1520 mtr. kõrgusel. Vaade tulnud teed tagasi ja alla piki järsked mäenõlvakuid, eesti laulud, kõrguses, mis annab tunde, nagu peaksid need kostma kaugele, kaugele . . .

28.07. **SVINICA — 2306 MTR. ÜLE MEREPINNA.** Päikese tõustes oleme varased meegi, kuid Ivar (meie fotograaf) oli veel varasem, ja kuigi pidanud jääma kaugele alla, oli nägu siiski naerul — jälle

tehtud aparaadiga" paar head „knipsi“. Algab uus tõus. Särgid on juba ammugi maha visatud, s. o. seljakotti pandud. On ikka rist küll see ülesminek — põlvili, kápuli ja roomates — aga üles peab saama. Vahepeal saab ujunud mägestiku järves (Carany Stav, 1620 mtr. kõrgusel, üle 50 mtr. sügav) või peetud lumesõda. Lõpuks oleme siingi päral — Svincial — 2306 mtr. No peab olema sulge, et kirjutada vääriliselt seda, mida pakub siin suurloodus ise vaatleja silmale: kümned mägestiku järved sügavates orgudes, igavesed lumelaigud säravas päikeses ja neist alla veerevad veenired mäekülgedel, all uhked metsaga kaetud nõlvakud, mitmeid-kümneid kilomeetreid ulatuv silmapiir.

Ent aeg jõuab. Kiiresti alla tagasi, veel kähku tühjendatakse paar poodi mägestiku keppidest ja lähebki jälle lahti. Aga seljad leemendavad mägestiku päikesest, et tuli käib silmist välja. Master Lipping ja onu Rautsmann saavutavad ka oma elu parimad tulemused murdmaas, distantsil üks poolatar — kiirrongi sõiduplaan.

29.07. **TSEHHOSLOVAKKIA.** No oli öö! Kui oleks lubatud natukene liialdada, siis — „üheksakümmend üheksa“ ümberistumist ühelt rongilt teisele, rongide peatusvahe maksimum 2—3 minutit, ja sul oma poolsada pampu ja pambukest ümber laadida. Ent toime tuldi.

Meile pikka peatust tšehhide maal ei antud, põrgu kuuma oli vagun täis, 44^o C. öeldi. Mõõda aga vilksatab toredaid viljaküpsed põlde, mitmeid tööstuslinnu ja horisonti piirab pool päeva Karpaatide panoraam.

30.07. **VIIN.** Esmakordselt. Nii siis laulude ja muusika linn. Summime rahad, ja ringsõit vastaval omnibusel linnas teeb meid mõne tunniga sellega enam tuttavaks, kui seda muidu oleksime jõudnud vast paari nädalaga. Õhtune aeg läheb nagu ei midagi (see va „peenike“!) Praateris. Igasugused säravad karusellid, põrgusõidud, mille vältel lubatakse sul lõbus-tuda näilisest kihutamisest vastu raudust

ja kivimüüri, mille ühes nurgas äigab sind keegi tüüp pussiga ja teises nurgas pääsed vaevu surma enda käest, kuna lõpuks ei pääse see oma elektrisõidukiga mööda ka õudselt röökiva inimese allaajamisestki (mis siiski kõik on vaid osavalt seotud tehnilised efektid), märgilaskmised, auto-sõidud elektripõrandal ja paadisõidud vees, õnnemängud, pildipood, mitmed tsirkused, naerukabiinid, pudi-padi ja eriti palju puuviljakaupmehi, kümned õllepoed ja kohvikud, automaat söögisaale, tungil täis tantsusaale, sissepääs härradele 50 šillingit, daamidele vaba, kõikjal muusikat ja muusikat ning palju valsse, poisse ja tüdrukuid, tuhandeid noori ja vanu sagimas hilise ööni kõikjal. Üle kõige aga tumedal taevafoonil sadandetes eredates värvilistes elektrilampides säravana 63 mtr. kõrgune hiigelratas — see on Praater.

31.07. Teine päev Viinis. Külastame Šönbrunni, linnalähedast Austria omaaegsete valitsejate suvireisidentsi. Uhke loss, veel uhkem park oma alleede, rõdude, kaevude ja tiikidega. Aga loomaaed — vot see ei unune, ja Viini elevantid veel seda enam, küsige neilt, kes käisid seal.

1.08 DOONAU, ent siiski mitte sinisel, nagu seda nii ilusasti lauldakse, vaid kollakas-hallil, tõelisel Doonaul. Sõidame omad viimased 120 klm. rataslaeval Doonaud pidi alla, Viinist Budapesti. Samas

sõidame koos jänkidega, viimase 100 ameerika poisiga nendest 300-st, kes 2 kuu eest alustasid pikka matka Euroopasse. Ungarisse, Gődöllösse. Ja varts Rich seabki jalule tolle au, mille kaotas Eesti jalgpalli maavõistluses Ameerikaga, Pariisi olümpiaadil 1924. aastal — võites ülekaalukalt ameerika parimaid „Eesti-Ameerika maavõistluses“ mustlasmaadluses. Kõmu on laialt ja tuju ülemäära.

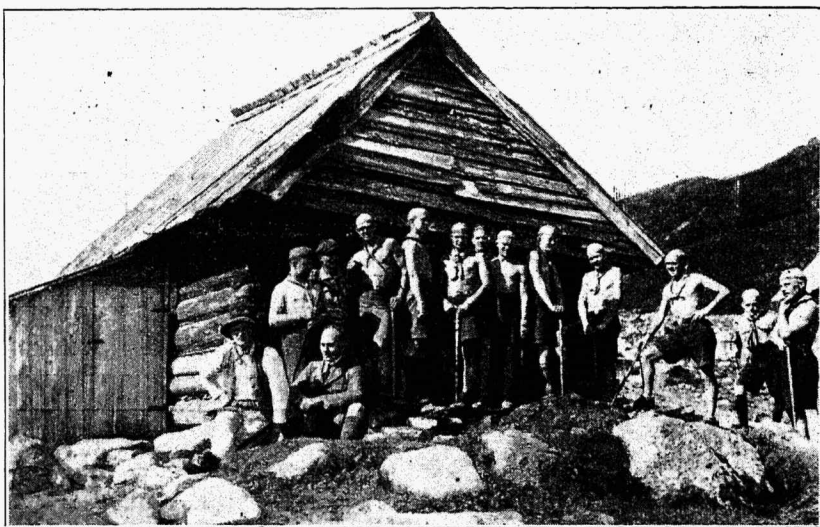
Hilisõhtul jõuame Budapesti. Pead ma küll anda ei julge, kuid oletada võin küll, et unes ka ei suuda omale nii mõjuvat vaatepilti keegi ette kujutada, kui on seda öine Budapest oma valgussäravate ehitistega Doonault vaadatuna.

Ja enne veel, kui kukk kolmandat korda on jõudnud kireda, oleme Budapestis ja ka Gődöllös.

2.08 GÖDÖLLÖ-JAMBCREE. No alguses võttis veidi olemise kirjuks, kui auto meid kohale viies aina ristles telkide puru vahel.

Olime siis meiegi kohal. Algas töö ja õhtuks oli see valmis — Eesti territoorium, lihtne ja kodune, nii kuidas on seda meie väike kodumaagi. Aga kahelpool loodusjõkku väravat lehvivad kaks hiigelmoõdulist rahvuslippu, päritoluga Tallinna — Pikk-Hermani tornist.

„Elu laagris oli kullane“, nagu seda ennemgi laulnud olime. Ja just seda pea-



Teel Ungaris Tatra-mägedes „hotellis“.

asjalikult — toidupoolist, vat seda oli rohkem kui jäksu oli, oli see külalislahkus hõimuvendadelt või oli see majandusjuhi master Vatti diplomaatia, on seni lahendamata.

Jamboreelinna suurusest võiks vast aimu anda see, et osa mede meestest alles viimasel neljateistkümnendamal päeval jõudsid lõpule laagri tutvumisega, ja sedagi küllalt pealiskaudselt. Öeldakse, oleme osa võtnud ikkagi 42 rahvustet 28.—32.000 skaudipoisiga kõigist viiest maailmajaost.

Kogu laager oli jagatud kümnesse all-laagrisse. Meie, Eesti poisid, koos ameeriklastega, islandlaste, leedulaste ja taanlastega olime 3. all-laagri rahvusteks. Ungarlasid endid aga oli külluses igas all-laagris.

Huviäratavamad olid jamboree lõkkehõhtud, kus ühel õhtul esinesid mitmed rahvused oma ettekannetega. Ka meie poisid löid maha omad laulud ja tantsud, millised Budapesti raadiosaatejaam omakorda ilmaruumi laiali saatis. Paarkümmend tuhat pealtvaatajat ühel lõkketulel oli harilik asi, selliseid lõkketulesid oli aga jamboreel ühel õhtul korraga vähemalt kolm ja seda päev-päeva kõrval.

Suuremateks sündmusteks jamboreel oli jamboree avamine kui ka Baden-Powelli jumalagajätt. Mõlemil korral korraldati suured paraadid, mis eriti oma lippude rohkusega väga efektiivsed näisid. Nii oli poolakail, keda oli kolme erarongiga kohale sõitnud üle 1500 skaudi, paraadil üle 80 suuremõõdulise rahvuslipu. Ja nii meil, eestlasil, oli meeskonna ees vaid üks rah-

vuslipp allakirjutaja kanda ja meid enditki oli vaid 14, aga tundus siiski, et tervitushõiked tribüünidelt meile sugugi vähemad ei olnud kui mõnele efektselt esinenud suurrahvusele, pigemini vast suuremadki — hõimusugulus!

Enne lahkumist lord Baden-Powell külastas ka eesti laagrit, kus meie peavanem dir. N. Kann teda väikese kõnega tervitas, ja millele B.-P. südamlikkude sõnadega vastas, andes ka kaks autogrammi küaliste raamatutesse.

Üldse see autogrammide kogumise maania oli midagi hullu. Vaevalt said sa kuhugi sammu astuda, kohe kolm neli naist — tüdrukut su ümber, näevad et välismaalane, ja muud kui anna autogramm. Ja millele neid küll ei kogutud — postkaardele, paberossikarbi kaantele kui ka korralikesse raamatutesse. Ilmus küll laagri käsukiri, mis keelas autogrammide mungumise ära, aga seegi ei aidanud.

Teine asi, mille vastu käsukirjaga taheti võidelda, kuid mis veel vähem tagajärgi andis, oli seoses internatsionaalsema sõnakesega laagris „change“! Sellest sõnakesest jätkus, et saada lahti oma skaudimärgist, saades vastutasuks teise, välismaalase skaudimärgi, aga ka lahti saada oma skaudimütsist, pluusist, kaelarätist, pükstest, sukkadest ja veel muust kribust-krabust ühekorraga, et saada ühte ja nii kõrgeks hinnatud „kanatkat“ ameerika poistelt.

Laagrielu suurejoonelisuse kirjeldamiseks kulaks palju ruumi. Igapäevased rahvaste kõige mitmekesisemad ettekanded



Time To Re-tire
GET A FISK!
MADE IN THE U.S.A.

FISK

ON PARIMATEST PAREM AMEERIKA AUTOKUMMI

TA ON VASTUPIDAV ja TEEKINDEL NING ÜHTLASI ODAV HINNAS.

PEAESINDAJA:

o.-ü. H. LAGUS & Ko.

TALLINN, VENE TÄN. 13. TEL. 437-18.

erilisel spordiväljal, sama õhtutel teatris, suur rahvusvaheline skautide näitus, väga elevusrohke ärilinna osa ja palju muud kõige nende päevade jooksul.

2—15.08 on unustamatuks elamuseks meile 14-le.

7.08. *BUDAPEST*. Ekskursiooni linn. Linn tuletab suurelt meelde Viini. Kuninglik loss ja Parlamendi hoone on midagi suurejoonelist. Margareeta saarelt aga kisub poisse vägisi ära — muusika ja...

9.08 *DEBRECEN*. 200 klm. Budapestist. Näis, nagu oleks linn meelest ära skautide kohale jõudmisest, lilli, lilli ja lilli... Bassein — ah! Ja õhtune pidustus linnavalitsuselt: ega üle čardaši ikka palju tantsu ei ole! Sõnaga: „Ja veel enam õpid armastama Ungarit (ja kõike mis tema sees).“

10.08. *HARTOBAGI*. 150 klm. Budapestist. Pusta. Nii kaugele kui ulatub silm, ei ainustki rohelist puukest sügavsinise taeva poole tõusmas. Vaid määratud loomakarju paistab siin-sää, aga sarvede otsas on uhked hõbenupud, ja nii väga ungarlikke kaeve ja hobusekarjatajaid. Üle kõige aga kuumus ja kuumus.

15.08. Viimane päev laagris. Kahju on minna. Omaseks on saanud siin kõik. Ja eriti meie otsesed naabrid — ungarlased. Kuid siiski peab. Terve orkestriga tulevad nad meid viima — 14 meest, ja ütlevad, et meie lahkumine annab neile end rohkem tunda, kui teiste, ehkki neid on kümne kuni sajakordselt rohkemas arvus siin olnud. Rong liigub. Platvormil seisab meie juure määratud 14-päevane truu sõber —

ungari noor üliõpilane Elmer Popp. Pole parata. Mängitakse Rakoči marssi.

16.08. *TAGASI*. Ööbinud Budapestis, läheb lahti kahe öö-päevaseks vahetpidamata kihutamiseks võidu — Baden-Powelliga, et jõuda veel enne teda Tallinna. Nüüd sõidame otse läbi Karpaatide. Jumalik!

17.08. *TŠEHOSLOVAKKIA ja VARS-SAV, RIIA ja VALK*.

18.08. *TALLINN ja RAKVERE*. Õnnelikult tagasi. Hommikuhämaruses surume üksteise vasakkäsi — läheme kaheks, nemad, pealinna mehed, omale poole, meie, rakverlased, omale poole.

19.09. *OLEME JÄLLEGI KOOS*. Tallinna sadamakail, ja vihmast ligunud, nii kuidas meie seal seisime, eriti meie need 14, kes teatava põhjustatud uhkusega kanname plussirinnal Ungari ülemaailmliku jamboree märki ungarlaste saaga pühalooma — imehirve kujutusega. Hõiskame vastu tervitusi hõbe-hallipäisele kõigi skaudipoiste isale lord Baden-Powellile. Samale Baden-Powellile, kes 25 aasta eest pani aluse sellele praegusaja võimsamale noorte liikumisele, mis ükskõik missuguse nime all on levinenud kõigisse maailma maa-desse ja mis praegu üksi skautidena koonpab lähemale 3. miljonit kasvavat noort. Ja tõuseb usk endasse, oma suure töö väärikusse, mida sul tuleb teha oma salgas, rühmas, malevas, tõuseb selles teadmises, et ükskõik siis millal, kord peab ometi leidma ka meil kodumaal skautlus vastavat ja väärikat tunnustamist, nii nagu ta on seda leidnud mujal.

Master Erik Põhjapoolul.



PUUSÄRGI-ÄRI JA MATUSETALITUS

A. MELDORF

TALLINN, V. TARTU MNT. TEL. 463-33



Kõige suurem valik mitmekesisemaid
ostuvalmis

Puusärke * **Pärgi**

Hauariste (puu, raud,
malm)

Pinke * * **Aedu**
jne.

Esemete suur läbimüük võimaldab
odavaid hindu.

Pühapäevadel tellimiste
puhul väljakutse **460-92.**

TALLINNA

VIILI VABRIK

Asut. 1873. a. O-Ü. Asut. 1873. a.

Tallinn, Suur Karja 16. Kõnetraat 437-78.

Skaut-
noad ja
Soome
pussid

Rootsi tööriistad ja ehitustarbed.

ODAV ELEKTER

majapidamise otstarbeks.



Tall. linna elektrijaama alandatud tariifid:

Triikimine üks tund 5 s.

1 liitri vee keetmine 1—1,4 „

2—4 muna keetmine 0,7—1 „

Iga elektritarvitaja võib odavat voolu kasu-
tada, üürides selleks elektrijaamast vastava
mõõlija ainult 20-send. kuumaksu eest.

Tasuta näpunäiteid

odava voolu kasutamise kohta
saab linna elektrijaama

nõuande büroost, Raekoja pl. 9
(vanas vaekojas).

Samas on müügil 10 tüüpi **elektri triik-
raudu** 2-aastase vastutusega ja muid
majapidamise elektritarbeid.

Metallikaubanduse Aktsiaselts

VENNAD

POPOV

Tallinn — kontor: Lai 34.

Tel. 441-31, 442-09, 437-73.

Ladu: Põhja puistee 17.

Tel. 441-24.



Suurim ladu:

Sordi-, ehitus- ja profiilrauda; raudplekki —
musta ja tsingitud, rihvelplekki ja spetsiaal
katlaplekki. Tsinkplekki ja katlatsinki (Zink-
walzwerksverband, Berlin, ladu). Traati, to-
rusid ja nende ühendusjagusid. Vanne, van-
niahjusid, armatuure vee ja auru jaoks.
Masonite ehitus- ja isoleerplaate; Sempalin
katusepappi ja harilikku katusepappi. Balata
& kummi transport ja hoorihmasid. Põllu-
majandustarveid. Kette, labidaid, harke,
hangusid j. n. e.

Metsade

◆ K O O L

Metsade kool on parim kool maailmas. Siin on tuhandeid raamatuid, kus õpitakse vaikselt vähemagi mürata. Raamatud on samblast ja puukoorest, tuulest ja veest, okstest ja lehtedest, rohust ja kivist, savist ja liivast, kõlast ja lõhnast ning maitsest. Need on raskestiloetavad raamatud. Iga üksikasi tuleb õppida pähe ja pidada meeles terve eluaeg — unustamise karistus on surm.

Juhtsõnaks on koolil: „Jälgi, või sure!“ Õpperuum on suurem ja avaram. Seinteks on puud, põrandaks — rohi või pedajaksad, laeks — taevas, kord sinine, kord tähine, kord sammetmust.

Kooli õpilasteks on kõik loomad, linnud, putukad, kalad, konnad, rebased, nirgid, ilvesed, mutid, jänesed, oravad ja tuhat muud olevust.

Esimesel õppetunnil on loom alles väike, ta õpib alles r a h u. Ta peab õppima käima tasa, kunagi mitte tegema müra, välja arvatud hoiatushüüded suguharudele. Kuigi see kool kuulub loomadele, võid sinagi käia seal, tingimusega, et kuuled seda vaikset tundi teisi segamata.

Nii võid sa kuulda saakiluuravate rebaste vastastikke hõikeid, võid koguni õppida tegema seda ise. Võid panna tähele, kuidas loomlapsed õpivad kõnelema, kuidas neil siis tundevurrud liiguvad ning haistmisorganid tegutsevad. Võid näha, kuidas öökull hääletult hõljub läbi öö, kuulata, kuidas ehmunud metshiir piikstab rohus.

Kooliraha selles koolis ei maksta. Siin saavutatavaid väärtusi ei saa tasuda rahaga. Pead seda tasuma püsivusega ning väsimata kannatusega. Üksi pead sa luurama, vaatlema vallali silmaga ja liikumata kehaga, — see on pingutus, suur pingutus. Kui tahad midagi õppida metsade koolis, pead tundide viisi valvama võsas-

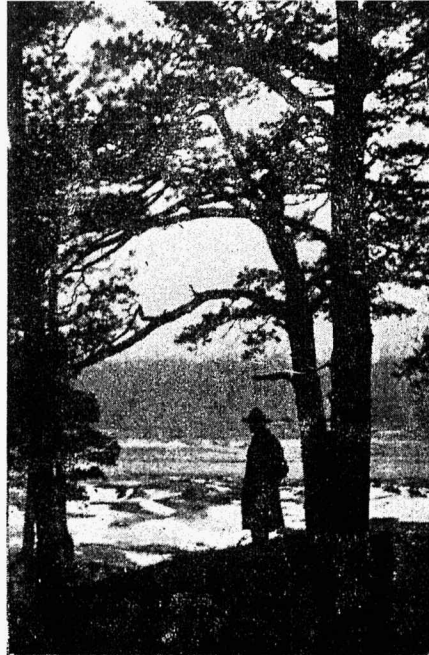
tikus või kõrkjas, ja uuesti valvama. Võid hiilida rebase koopa juurde ja vaadelda, kuidas pojad jooksevad ümber ja kuidas nad end soojendavad päiksepaistel.

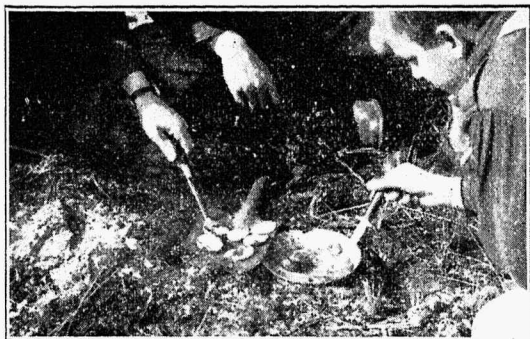
Kõike seda näed, kui täidad metsrahva seadusi. Lõhnad sa millegi järgi, sa ei saa näha midagi, kuna nende haistmine on terav ning alatasa tegevuses. Ei oska sa käia vaikselt, astuda vähemagi kahinata üle oksade või lehtede — jälle ei näe sa midagi.

Kõiki neid tingimusi tuleb arvestada eksami sooritamisel. Et astuda sisse metsakooli, pead oskama näha, kuulda ja haista oru- ja mäeraamatuid. Ei suuda sa aga kannatada vaatlemiskatsel, loobud sa väsimuse tõttu — ei õpi sa siis kunagi looduskoolist ning tundmatuks jäävad sulle sulgede ja nahkade, hammaste ning küünte saladused.

Selles koolis õpid sa tundma metsade lõhnu ja võid neid eraldada üksteisest. Sa mõistad siis eraldada rohu, vaigu ning sambla lõhna. Sa võid kuulda liugleva nahkhiire lendu ja rohusirtsude kutseid kõrges luharohus.

Selles koolis tunned sa, kuidas on tarvilik kaotada inimlõhna enda juurest ja leiad, et võid seda saavutada supeldes ja obliklehtedega hõõrudes. Õpid sääl vibutama ahvina oksalt oksale. Pole lõppu sel koo-





lil ja kunagi sa ei omanda kõiki teadmisi, ehkküll elaksid kaua. Tundma pead märke, mis ennustavad igasugu ilma, teadma vihma, tuule, tormi ja põua tulekut.

Ei tarvita sa ühtki kraed, manšetti, kaelasidet ega saabast, kui liigud metsade koolis. Ei ole see siin lubatud, kuna see siin on otstarbeta ning niivisi riietatult sind põlgaks metsade rahvas.

Pead saama teada aegamisi, et kunagi ei või avasilmi vahtida loomi. Pead vaadata kõrvale, kui loom vaatab sulle otsa, muidu kaovad nad kohe. Metsaseaduse järele ükski loom ei kannata välja inimese pilku.

Jalga tõmba sandaalid või mokassiinid (indiaanlasjalatsid), parem veel, ole paljajalu. Kanna särki ja põlvpükse, millede värv olgu roheline — kunagi mitte punane, valge või helesinine. Lehvivad õlilindid on hädasignaalliks kogu metsale, samuti hele salgalipp. Hoiatage, et sa ei lase kukkuda skautkeppi, teatades tuntud puukõlaga kogu metsarahvale, et piilur on lähedal. Pead hindama metsloomi kõrgemalt. Nad tunnevad vähematki inimhäält, rasket astumist, köha või aevastust. Noored loomad õpivad varakult lõhnade ja sahinate tähendust, eriti veel inimeste omi.

Kui kasvatus metsade koolis on raske, kui on tarvis selget silma, tasast sammu, teravat nina, kui tundide viisi pead harjutama ootamises ja tähelepanus — siis on need tunnid seda väärt! Ei saa õppida üheski muus koolis neid tarkusi — vaikimist, püsivust, kavalust, tähelepanelikkust.

Ainult üks tasu on ses koolis, see on —

eeldusi õigeks elujuhtimiseks, näiteid võitlusest olemise eest. Siin näed, kuis iga lind, iga noor loom püüab selle poole. Ja on vaid üks viis, kuis ta saavutab selle. Ta peab end tegema julgeks ning kergejalgseks, ruttu kuulutama, kiiresti ja hästi peitma ning olema tubli küttemises. Eksib ta püsivuse, osavuse ja tervise saavutamises, siis on karistuseks surm. Sageli võid leida tunnuseid olevuste hukkumisest, kes ei osutunud elamisväärilisiks. Mõni sulg või karvatutt, paar piiska verd mõnel kuivanud lehel — see on kõik, mis on näha metsakurbmängust.

Vaheaegu siin koolis ei peeta. Pole ühtki tahvli ega kriiti — kuid ülesandeid kõikjal. Ning kes tahab olla õpilane, peab õppima neid lugema. Pole ühtki õpetajat ses koolis, kõik peab hankima endale ise.

Aga need, kes astunud sellesse kooli, on kogu eluaja truud — metsade koolile.



Tarvitades meie

KÜTTETURVAST

★

1. Saate odavat soojust.
2. Hoiate metsa tarbepuuks.

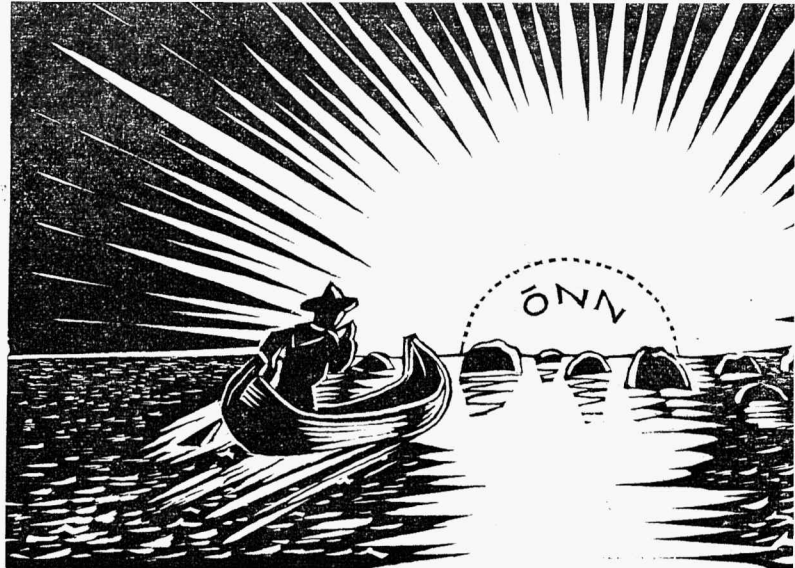
★★

Müük igal soovitaval hulgal.

Riigi turbatööstuse juhatus,

TATARI nr. 1. Telef. 430-32 ja 436-62.

Juhi ise oma paati



„Juhi ise oma paati ja valva, et lema siht oleks õige.“

Kord, olles väikese paadiga järvel, sattusime tormi võimusesse. See oli raske üleelamus, kuid andis kaasa palju kasulikku järgnevasse ellu.

Juhtumus algas täiesti ilmsüütult. Mu-retult olime sõitnud mööda jõgede pinde, ületanud kärestikke ja nii välja jõudnud avarale järvele, kus meid ootas läbielamus, mis kauaks jääb püsima mällu.

Olles keset avarat järve, märkasime halbaennustavat vetevirvendust ja peagi kerkisid silmapiirile äikesepilve rünnakad — ning ikka sagedamaks muutusid tuuleiilid, kutsudes välja vast vaikiolnud järvepinnast hüplevaid ja ruttu kasvavaid laineid.

Olukord läks iga silmapilguga ohtlikumaks. Meie ainukene lootus oli habras paadikene, mida tarvitati vaid lühikestel jõesõitudel.

Aerud olid samuti lihtsad, pisut kirvega järele aidatud lauajupid, kuid praegu olid nad meile ainukesteks relvadeks, millega astusime võitlusesse läheneva tormiga.

Teadsime, et tulemused olenevad sellest, kui võrd hästi oskame käidelda omi relvi ja kui võrd tugevad on meie närvid.

Algus ratsutamine lainete harjadel. Neid oli tuhandeid ja igal nendest oli suurimaks sooviks meid kummuli paisata.

Nõnda möödusid neli tundi, enne kui olime välja jõudnud tormihädaoahu piirkonnast.

Kuidas meie tegutsesime ja miks ees võitlus lõppes meie võiduga?

Kindlasti oli siin kasuks meile vana meremehe — tüürimees E. White õpetused, mis ta avaldanud raamatuna ja misugust olime juhuslikult sirvinud.

Selles raamatus vana merekaru ei käsitlenud suurte laevade juhtimist, — ta on selle pühendanud meesugustele, kes purjetame oma süllapikkuse „lahinglaevaga“ kõikjal, kust paadipõhi üle libiseb.

Tüürimees E. White õpetab järgmist:

„Kui olete sattunud lainete mängukanniks, siis, et mitte paadiga kummuli kukkuda, juhtige paadinina risti vastu lähenevale lainele ja kui olete tõusnud selle laine harjale, otsige kohe järgmine laine ja talitage samuti.“

Põhimõttelt ja teoreetiliselt on see toiming väga selge ja lihtne, kuid asudes seda teooriat realiseerima, kaob pisemgi tahe naermiseks ja üldse magusa järele...

Niipea, kui jääd hiljemaks ja ei ole jõudnud paati lainele täiesti risti vastu suunida, paiskub vesi paati ja lugu on siis hoopis halb.

Enesest on järvevesi küllalt süütu selleks, et teda vihata, kuid kui ta su all hakkab keema — siis on see omaette põrgu ja kutsub välja täieliku vihkamise.

Edasi olin lugenud kasulikust käsiraa-

matust: „Suurimaks tasakaalu säilitamise vahendiks pisikese vesisõiduki juures on sõitja maine keha. Sõites külglainel, on võimalik taasakaalu hoida üksnes keha välja kallutades laine tuleku vastassuunas. Kui nii on jõutud õnnelikult laineharjale ja kui see paadi all hakkab lagunema, tuleb aer vette panna nii sügavale kui vähegi võimalik, kummarduda ettepoole ja äärmise kiirusega hüpata esimesele lähenevale lainele. See on ainuke õige tee veepeal püsimiseks.“

Vana meremehe õpetused olid õiged. Tegime nii ja omandasime kogemusi. Peanõudeks oli: piinlik tähelepanu, kiire tegetsemine, head närvid — ja kui ühest lainest olime võitu saanud, unustasime selle silmapilk ning koondasime oma oskused ja tähelepanu käesolevale lainele.

Meie tunnustasime iga lainet tema metsikute pahedega ja olime alati valmis temaga võitlusesse astuma.

Need vihased lained tuletavad sageli meele inimesi igapäevast, kelledega tuleb võidelda ja keda, kasutades analoogiliselt vana tüürimehe õpetusi lainetemängu valutamiseks, saab võita.

* * *

Kui viibite tuule ja tormi käes, siis olete erk ja valvel. Teie olete sunnitud arvestama neid — olete küllalt tugevasti köidetud vahutava laine vallutamisele, et unustada kangelastegu.

Nii võideldes olete jõudnud kalda lähedale. Veel mõnisada meetrit, — ja oletegi kindlal maal, väljas hädaohutusest, mis teid varitsesid.

Kuid enne ei tohi käsi rüppe panna, kui ei ole vallutatud viimased meetrid mässavat järvepinda, mis teid lahutab kaldast, sest lained on siin sama kardetavad kui keskjärvelgi.

Nagu järvel võitlused kohisevate lainetega, on võitlus igapäises elus.

Järvelt pääsesime õnnelikult, sest olime õppinud, lugedes vana, kogenud tüürimehe poolt kirjutatud käsiraamatut, võitlema väikeses paadis mässava veega.

Aga kuidas on igapäevases elus? Sageli — õigem — pea alati võime leida isikuid, kes on sattunud elu murdlainete keerisesse ja ei suuda endid säält kaldale juhtida. Nad on ükskõiksed ja lasevad endid kaasa kanda hoolimatult. Sageli — nad ei tea ega oska asuda oma elupaati juhtima, sest nad ei ole kunagi saanud selleks juhatusi.

Siin tahan tuua näiteid oma elamustest ja esitada oma arvamised, kuidas läbi sammuda elutormidest. Eluteel on küllalt palju mässavaid laineid ja tugevaid tuuli, kus on enne, on praegu ja tulevikuski kaotanud mõnigi oma ülesseatud sihi. Tahan siin näidata selle head ja halvad küljed, mitte selleks, et nende eest põgeneda, vaid et oleksite nendes teadlik ja sammuksite julgelt ning tulemusrikkalt oma õnneteed.

Mõtte andmisel.

Minul on arvamine, et inimene surres viib hauda kaasa kõik oma teadmised ja elus omandatud kogemused ning tema pojad peavad kõik ise uuesti läbi elama ja õppima.

Oleks palju kergem, kui lapsed arendaksid elu edasi sellest kohast, kuhu vanemad olid välja jõudnud, ja nii võiksite kätte saada suuremaid töö- ja vaimutulemusi.

Minul on olnud kokkupõrkeid nii mõnegi raskusega, kuid olen siiski nad ületanud ja vastu astunud järgmisele. Ma ei saa ütelda, et ma nad esimese katsega oleksin vallutanud — ei. Mitu korda käisin valeteed, tegin vigu ja alles siis leidsin, kuidas peab õieti toimima.

Selle jutu olen pühendanud noortele, et neile näidata, kuidas otsida teed, kuhu minna ja mismoodi tegutseda.

Teile, mu noored, pean ütlema, et olete rohkem üle elanud kui teie isad. Suur maailmasõda ja selle tagajärjed on teinud paljud varakult meheks. Teie olete skaudid! Teie ei ole ilma sihita hulkurid, vaid olete noored, kes rõõmsalt astuvad eluteel,

olles teadlikud oma sihis ja raskustes ning õnnetustes, mis võivad esile kerkida.

Olen elus tundnud palju kibedust, kuid tunnistan, et olen saanud maitseda nii mõnegi hea suutäie ja neid paljudes maailmajagudes. Ma ei luuleta neid oma peast — need on kõik tõesti juhtunud.

Elu muutub igavaks, kui ta oleks ainult magus. Sool üksinda on kange. Kuid lisades toidule paras jagu soola, on ta maitsev. Raskused on elusool.

Saksa kirjaniku Göethe ema ütles: „Ma ei otsi õnne, avarust ega pisilõbusid. Kui värv on madal, siis ma kummardun ja astun sellest läbi. Kui jaksan veeretada teelt kivi, siis teen seda; kui ta on raske, siis lähen ümber temast.“

Teiste sõnadega: — ta ei tormanud raskustele vastu pimesi, vaid ta vallutas iga raskuse teadlikult oma parima äranägemise järele.

Tabavalt ütleb üks vanasõna õnne kohta: „Õnneväravad ei avane sissepoole ja sellepärast ei pääse neist sisse tormamisega!“

Ainus, mis tahame kätte saada, on õ n n.

Ja mis mõtleme selle „kättesaamise“ all? Kas puulatva, rikkust, aupaistet või varandust?

Sellepeale vastan, et ükski neist ei anna teile rahuldust — ei too õnne!

Neid maisi varandusi ja tagajärgi võetakse kui saavutust ja vaadatakse sellele, kui teiste alahindamisele — sa oled tähtsaks saanud teiste kulul.

Minu arvates oleme loodud siia ilusasse ja huvitavasse maailma annetega ja võimetega, et kaitseda elu kaunimat mõtet, seda edasi harida. See mõte on: teiste aitamine ja mitte nende allasurumine.

Saavutused üksi ei taga õnne mõistet. Meie võime lubada enestele näiteks kõikki mugavusi, kuid see on pisikese väärtusega lõbu, millest peagi küllastume.

Meile on antud terve keha ja terve vaim ning need, tegutsedes käsikäes, võivad üles leida õige õnne.

Võrdleme kahesugusid õnne mõisteid.

Rikas on oma teada julge, sest ta on varanduslikult tugeval alusel. Tema, omades mitu maja, talusid ja mõisu, — ei saa ta olla igalpool korraga. Temal on „kahjuks“ üks keha. Siin ei ole ta vaesest inimesest karvaväärtki parem.

Nii rikas kui ka vaene on üheõiguslikud, imetledes päikese tõusu ja nautides looduse ilu.

Vaene võib sageli lihtsama tee leida õnne juure, kui rikas.

Kunagi ei tarvitse eluraskusi võtta äärmise tõsidusega, kuid siiski ei tohi vaadata elule kui lihtsale mängule ja maailmale kui lihtsale mängumurule. Elu on mängudest kõige suurem mäng ja igaühe peasihiks olgu selle mängu võitmine. Mänguseadused näevad ette ausust ja rõõmust meelt!

Oma tööd tee andumusega. Ligemise vastu ole tänulik, kaastundlik ja avita neid, siis saad vastutasuks sama.

* * *

Õnn on igaühele kättesaadav. Siin ei ole rikas eesõigustatud millegagi vaesele.

Kuid vähe leidub õnnelikke inimesi. Minu arvates on viga selles, et paljud inimestest ei tunne õnne ära, kuigi ta sageli on neil süles.

Tuleb meelde väike muinasjutukene lastest, kes otsivad sinist õnnelindu. Nad otsivad teda kaua, rännates mööda maailma maid ja meresid, kuid peale asjatut otsimist tagasi pöördudes koju leiavad oma õnne siit. Oma kodule võisid nad olla kasulikud.

Nii on igaühega. Kui hakkame õnne otsima, siis esmalt vaatame ennast ja oma lähemat ümbrust ning harva tarvitseb minna kaugemale õnnejahile.

* * *

Paljud inimestest vaatavad oma teenistusele kui suurele raskusele; isegi minnek sinna ja tagasitulek on suureks nuhtluseks. Nad unistavad õhuraudteedest, liikuvaist kõnniteist jne.

Ootavad suure igatsusega pühapäeva, ja kui see saabub, siis ei osata targemat teha kui kartong kraami täis lüüa ja minna linna ümbrusesse metsa alla. Paari tunni jooksul on jõutud „riigi toetamise hüüdlausega“ nina täis võtta — ning siis tolgendada rahva jalus. Minu noored — kas tahate ka sellised olla?

Juhtub halb ilm, võivad inimesed säärase pillerkaaritamise järgi endid külmetada — tagajärg, kui mitte haigus — siis vähemalt väike nohu. Olete laagris või matkal olnud? Kas suudaks keegi paremat pakkuda, kui puhas elu vabas looduses. Vanemad, tulge kord kaasa skautidega — teie leiate looduses seda, mida otsite mujalt.

Ärge lootke õnne tulevikupäevades, vaid elage olevikus. Võib-olla, et homme olete surnud ja siis on kõik hilja. Elades võite rõõmustuda looduse kaunidusest, lindude laulust.

Lõbudes ei peitu õnn!

Paljud inimestest arvavad, et lõbud on sama, mis õnn. See ei ole tõsi. Lõbud on vaid hetkelised. Teie võite tunda rõõmu jalgpalli-võistlusest, heast filmist, mängust, heast raamatust või kiusates oma kaaslast, kuid see on ainult hetkeline — ühekordne lõbu. Ajajooksul ta haihtub — ununeb. Õnn on teine asi, ta on sinuga ja saadab sind eluteel. Siis leiate, et tae-

vas ei ole kaugel pilvede taga, vaid siin samas maailmas, teie südameis ja teie ümbruses. Inglise kirjanik Benets nimetab õnne auhinnaks korraliku ja ausa vaeva eest. Kuid õnn on veel midagi rohkem. Kord teda omades ta paljuneb, toob enesega kaasa uusi õnnetundeid.

Kahjuks on väga palju inimesi, kes arvavad, et õnn peitub rikkuses, kuid kõige väärtuslikumad asjad ei ole ostetavad raha eest. Üks vanasõna ütleb: „Õnnelik on rikas,“ kuid kuskil ei ole öeldud, et „rikas on õnnelik.“

Va esed rikkad.

Koos naisega sooritasime Sahaara kõrve ääres huvitava matka. Saatjaskond koosnes neljast pärismaalasest ja kahest kaamelist. Ööbisime telgis ja valmistasime ise toidu. Võisime näha, mis meid huvitas, ja üle elada palju ilusat. Teel kohtusime turistide omnibust, milles sõitsid mitmed miljonärid, kes olid huvimatkal. Nad olid sumbunud omnibuses, nad kiirustasid, et jõuda võõrastemajja lõunale. Naisega peaaegu korruga karjatasime koos: „Vaesed rikkad!“

Sama võib mainida ka ühest meie huvimatkast viimasele jamboreele Ungari. Sõitsime Doonaul laevaga Viinist Budapesti. Laeval olid jõukad ameerika skaudid. Nendel ei olnud raskuseks tasuda laeval lõunasöögi eest hinda, millega meiesugused

A.-S.

EESTI KUNSTSARVE VABRIK
O. KERSON & Ko.

TALLINN, TULIKA TN. 7
TELEFONID: 431-44; 431-51

mehed oleks vast einetanud 3—4 päeva. Kui jänkid mugavas laeva söögisalongis einetasid, tegime meie, Eesti poisid, kahtlemata mugavama einetamise laevalael — värskes õhus ja oma jõukohaselt, ja olime kindlad, et meie eine nende omast ei olnud halvem. Olime söönud kõik, kuid ei paistnud, et jänkid oleksid sellest õnnelikumad olnud — meil, Eesti poistel, tuli laul varem välja kui neil. Samuti laagris. Kas nad võisid õnnelikud olla, kui nad saabusid laagrisse ja leidsid eest oma laagri, mis oli valmis ehitatud tööliste poolt. Arvan, et meie, kes oma laagri püstitasime oma maitse ja soovi kohaselt ja oma võimetele vastavalt, võisime olla õnnelikumad — see oli meie töö tulemus, meie kümnepäevane kodu, mille ise olime loonud.

John Rockefeller, maailma rikkamaid mehi, peab end toitma kuivikuist ja kaeratummist, kuna ta seedimisorganid on rikked. Mis aitab siin rikkus?

Töö on õnn.

Õnn ei ole täiuslik, kui ta ei paljune ega arene väljaspoole.

Õnn on armastuse tulemus. Armastus oma tegevuse, oma sihtide ja ideaalide vastu — ta on valem, mis võrdub proportsionaalselt oma tööle, mida võib saavutada iga inimene, isegi kõige vaesem. Inglise kirjanik Micels kirjutab: „Ära palu

Jumalat, et ta teeks sinu õnnelikuks, vaid palu Jumalat, et ta annaks sulle jõudu, et võiksid saada ise õnnelikuks.“

Hommikune päikesetõus, looduse ilu ja elusolevuste imetlemine, linnud, loomad, taimed, laagri lõkketule leegid äratavad teis rõõmu, teie olete õnnelikud ja tänulikud Looja vastu. Teie võite Loojale tänulikud olla aktiivselt, s. o. tänada Taeva Isa kõige selle eest, mida ta on lasknud teile osaks saada. Kuid oiige veel rohkem aktiivsed. Looja on loonud maailma, millest võite rõõmu tunda ja olla õnnelikud. Ligemise teenimine ja avitamine annab parima õnne saavutamiseks.

* * *

Üks poiss paigutati kasvatusmajja. Vabanduseks ütles ta, et see kõik olevat Jumala süü, sest kui Jumal tahaks, et ta ei oleks paha poiss, siis kaitseks ja avitaks ta teda.

* * *

Keegi ohvitser oli enne lahingut palunud rügemendi ülemalt, et väeosale abi-väge saadetak. Rügemendi ülem oli vastanud, et rohkem ei ole vaja lisa juure... „Kui Jumal tahab, et meie võidame, siis võidame niigi.“ Ohvitser vastas: „Väga hea, Jumal on teile andnud head, mis hõljab küpsetatud hane üle, kuid ta lubab

MIKS tarvitame kütteks kütteõli ?

Üleminek õliküttele tähendab: tahma kadu majade ja vabrikute korstendest.

Üleminek õliküttele võimaldab: puhtust nii kodus kui ka väljas, mis eriti tähtis rahvale tervishoidliselt.

Üleminek õliküttele tähendab: Eesti metsade alalhoidu, võimaldades selle tarvitamist ekspordiks.

Kütteõli on kodumaa toode ja seda tarvitades arendame Eesti põlevkivi suurtööstust.

New Consolidated Gold Fields, Ltd.

Kontor: V. Viru 12, Tallinn, tel. 448-16 ja 450-14 • Vabrik: Kohtlas

Õlikütteseaded.

teile endale ka seda hane tappa, ära kitkuda ja praadida.“

See on hiilgav mõte. Jumal on meile andnud sellise päikesepaistelise ilma, kõike hädavajalikku. Meil endil on vaja seda teha vastuvõetavaks.

Meie elame lühikest aega ja see ongi see peaasi, mis kohustab meid tegema vaid seda, mis on hea ja kasulik — ning kohe.

Vaata ümber niipalju kui jõuad ning õpi elukogemusi, rakenda oma oskus ja töökus kasulikku töhe. Skaut-salga või -rühma juhtimine või kui oled liiga vana selleks, siis vähemalt selle toetamine võiks ka sinul südameasjaks olla.

Juhi ise oma paati.

Keegi teine ei või ega suuda juhtida sinu paati. Võib anda sulle ainult head nõu ja õige sihi. Ise pead ülejäänud osa läbi viima.

Kui sõidad paadiga, siis istud seljaga sihi poole. Sa usaldad end teisele, sellele, kes istub tüüril. Ole ise endale edasiviija — kui ka oma laevukese juht.

Paljud noortest sõidavad eluvenes koos teistega. — See olevat lõbusam, kuid on

palju kardetavam. Oled noor, kes püüab elus edasi, aktiivse tööga, istudes ise omas paadis ja ise olles selle juht. Juhi ise — ära usalda teiste aerutamist ega juhtimist.

Sa algad elu lapsepõlves, suunid läbi noorusejõest, läbi mehise mere, sadamasse, kuhu tahad jõuda.

Teel kohtud raskustega, õnnetustega, tuulte ja tormidega. Kuid ilma riskimata elu oleks igav. Juhtud komistama, karga üles ja rõõmsalt vilistades tüüri oma laevukest, mehiselt end valitsedes — elusadamasse.

Siin on mõningaid näpunäiteid teile, noored. Ärge laske endid heidutada neis raskustes, mis teile igapäev — igal sammul vastu astuvad, — küll kodus, küll väljas. Teadke, raskusi on, kuid ükski raskus ei ole ületamatu. Need igapäevased nurisemised, mida kuulete, ei kao iialgi — ka siis, kui kõik inimesed istuksid kullahunniku otsas.

Inimene ei ole näidanud, et ta millegagi rahul oleks.

Noored, meie päralt on tulevik, püüame kasvada paremateks ja katsume vast otsida õnne oma juures.



Lindudele majakesed, skautidele telgid.



Nõnda nagu ootate oma head sõpra, kes kaugel viibib, ja teada saades tema tulekust, teete ettevalmistusi vastuvõtuks, nõnda ootab poiss kevadet. Pool aastat on eemal olnud poisi parim sõber, õitsev loodus, kuid nüüd on ta jälle siin . . . nüüd saab matkata, teha lõkkeid ja ööbida telgis.

Skaut ootab igatsusega kevade tulekust teate toojaid — esimesi kuldnokki. Ta on nende vastuvõtuks asetanud linnumajakesed puude okstele, et esimestel kevadekuulutajatel oleks pesapaik, sest skaudil enesel on samuti mure suvise pesakese pärast — ja see pesakene on skaudi telk. Seda ei saa ninarätikust valmistada, vaid selleks on vaja suurem tükk riidet, kuid see omakorda maksab raha, mida tuleb hakata varakult koguma. Vahetevahel

saavad poisid telgi kingituseks mõnelt vanemalt sõbralt ja nad on rõõmsad, see on nende suurimaks kevadrõõmuks.

Telk-maja „majapidamistarved“ nagu: pann, hea taskunuga ja väike katel — siis — seljakott ja matkasaapad, — need panevad poisi pea kevadetulekuga mõtlema. Vaeva on palju, kuid sügisel vaatab poiss tagasi rahuldustundega möödunud suvele — tema vaev ja energiakulutus on rikkalikult tasutud, kuna on palju matkatud, sõpradega lõkke juures jutte puhutud ja omavahelisi sõprussidemeid kõvendatud.

Nägu on pruuniks päivitanud ja sealt helgib tervist kuulutav silmadesära.

Tore on skaudi suvi — tore on olla poiss!

*Mis rohkem
liigub,
see rohkem
kulub!*

Ka poisi riietusel on oma vastupanu piir. Et seda vastupanu võimalikult suurendada, on mõeldud skautidele eri riietus. Püksid on lühikesed, nii et poisi põlved on paljad ja sellepärast alati terved.

Pluuse on hallikas-roheline, tugevast riidest, mis nii kergesti ei määrdu ega rebene. Pluusidel on suured taskud, kuhu mahub palju varandust, sest seda on poistel ohtrasti. Vaadake skaute, kes lähevad, kõik ühtlaselt riides, mis kõigil korrashoitud. Siin ei ole vaese ega rikka vahet, nad on ühetaolised vennad.



Kõikide soove arvesse võttes, oleks skautide riietus sarnane.

OSTKE AINULT KODUMAA TÖÖSTUSSAADUSI!



A-S. RAUANIIT

soovitab suurimas valikus ja parimas headuses
MOODSAID HOOAJA UUDISEID

kleidi-, mantli-,
voodri- ja trikoo- riideid

Vatiini, sukki, sokke, trikoopesu, kõlapitse, paelu jne.

Ostke meie vabriku kaupu ja veenduge ise nende headuses



Eesti Skautide Maleva juhtide koosseis 1934. a.

Skautide aupresident: **Konstantin Päts.**

Eesti Skautide Maleva aujuhatus:

Dr. O. Kallas, Kindral H. Leesment,
prof. J. M. Eisen.

Eesti Skautide Maleva Peastaap.

Skautmaster N. Kann — peavanem.

G. Ollik — peavanema abi.

Skautmaster J. Hünerson — Staabi ülem.

Skautmaster H. Paalman — Staabiülema abi.

Skautmaster B. Rautsman — Välissekretär.

Skautmaster V. Suigussaar — Sisesekretär.

A. Mitt — Laekur.

★★
★

Hundipoegade üldjuht Skm. E. Jõgi.

Skautide üldjuht Skm. H. Michelson.

Roverskauteide üldjuht Skm. Rich. Treu.

★★
★

Tallinna Maleva auvanemad:

A. Palm, A. Madisson, A. Koik,
E. Madisson ja J. Nyman.

Maleva vanem: Jüri Lossmann.

Rühmade vanemad:

J. Paalman, A. Tohver, P. Kuusik, K.
Prits, J. Valter, B. Rautsman, R. Uhke,
Ernst Peterson, Vold. Puhk, S. Speek,
J. Sommer, K. Kentmann, N. Siitam,
J. Kronmann ja J. Saksberg.

★★
★

Tallinna Skautide Maleva Staap,
Vene tän. 26.

Skm. Rich. Treu, malevajuht; Skm. V.
Birk, abijuht; Skm. V. Suigussaar, abijuht;
A. Peikel, majandusejuht; B. Niiler, hun-
dipoegade juht; Skm. H. Tari, mereskau-
tide juht; H. Luugus, sekretär; N-skm.
G. A. Kungs, staabi liige.

★
★★

INGLIS MAGASIN H. GUTKIN

soovitaboma lugupeetud
ostjaskonnale odavate
hindadega kõige suure-
mas väljavalikus kodu-
ja välismaa riidekaupu.

TALLINN, VIRU TÄN. 4
TELEFON 436-46 :-

Tallinna Eesti Majandusühisus

Tallinn, Estonia puistee 21.

Soovitame hooajaks eriti soodsate hinda-
dega originaal „FLÖTHERI“ **seemendus-
atru**, „RADIX“ **reaskülvmasinaid**.

Veel on laos vähesel arvul kuulsaid
Riia „RASEVKY“ vabriku **vedruäkkeid**,
heinamaa äkkeid, **kultivaatore ja atru**.

Jõudsid kohale uued õlivanniga
„SVECIA“ **heinaniidumasinad**.

Tagavara osad.

Kunstväetised.

Jõusöödad.

Seemnevilid.

Mõudke hinnakirju.

PLEKI- ja VASESEPA
TÖÖKODA

★ **A. AMAN** ★

Tallinn, Rüütli 4. Tel. 430-19



Teen igasugsueid pleki- ja
vasetöid ehitustöödel kui

★ ka töökojas ★

KARL SIMON'i

SAEVESKI & EHITUS-
MATERJAALIDE LADU
(end. Konst. Jürgens)

★

KOPLI tän. 9. Tel. 441-53

(end. A.-S. „Lignumini“ tehased)

★

Soovitab rikkalikus valikus iga-
sorti **EHITUSMATERJAALE**

Põllumajanduslik üj eksport | 0 „**OVO**“

Tallinn, S. Karja 18, Laenupanga
majas ja ruumes, tel. 447-53 ja 445-71.

Telegr. „OVO“

ostab piiramata arvul aasta läbi
väljaveoks ja siseturu tarbeks

**kanamune ja
toores -ning karusnahku.**

EESTIMAA PÕLLUSAADUSTE
ÜMBERTÖÖTAMISE OSAÜHING

„VIRU“

TEL. AADR.: VIRUOSA KÖNETRAAT 437-84
TALLINN, SUUR KLOOSTRI T. 22/18.

VABRIKUD :

**RAKVERES,
KADRINAS
JA JÕHVIS**

VALMISTAVAD :

kõrgeväärtusliku
kartulitärklis,
kartulisirupit,
glükoosi

PEAESINDAJA

**A.-S. RUMBERG, TUBERG & Ko.,
TALLINNAS**



IMRE

Lõpuosa pikemast Ungari skaudijutust „Voogavad hinged“.

Imre on noor Ungari poiss, kelle isa just enne puhkusele tuleku päeva maailmasõjas sai kangelaslikku surma. Imre pidas temast üle kõige lugu. Ta süda ei leidnud enam rahu. Endisest heast poisist sai omaette olev, kurvameelne, vaid hooti tegevuses viibiv poiss. Ungari revolutsiooni ajal oli ta vahepeal koolis „kommunistide“ hulgas. Talle ei meeldinud mingipärast uus õpetaja ja klassivanem, noor Magyari, kes heasüdamline, poistestarmastaja ja täis isamaa-armastust inimene. See mees kutsuti punase tribunaali ette ja teda karistati. Vabanedes ja revolutsiooni rahustudes tekkis Magyari kaasõhutusel skautide rühm kooli. Kõik paremad astusid sinna, peale Imre. Ta oli ühes poiste salaseltsis, kes jälle uut maailmorkorda töötas luua. Ühel koosolekul pilkasid nad tema sõnade üle. Ta jooksis külma ilmaga palituta välja ja jäi raskesti haigeks. Kaks koolivenda, skaudid, käisid pealeõunati tema juures. Tervenedes ei teadnud ta, kuis tänada. Skautide soovitusel võeti Imre rühma. Hiljem tõusis erilise esimese abisalga päälikuks. Saabuks kevad. Poisid läksid laagrisse, Siin järgneb sündmustik.

* * *

Järgmisel hommikul ärkasid nad vara, rõhuva palavuse käes. Ükski leht ei liikunud puudel, ainult päike paistis palavalt. Töö ei läinud poistel sugugi edasi, rammestunud liikusid nad siia ja sinna, enamusi ei tahtnud aga kogu päeval jõest välja tulla. Lõunaajal kõrbes Lácil oasupp põhja, ja see ei tõstnud ka mitte tuju. Imre meeoleolu ei olnud ikka veel tõusnud, ainult Hans silmitses teda kaastundliku pilguga. Nad ei vahetanud tüh-

tegi sõna teineteisega, nagu oleksid vihased, ja Hans, alati rõõmus skaudipäälilik, muutus väga kurvaks. Ometi oli ta täna tähtis mees: skautmaster oli laagrijuhitumise tema kätte usaldanud, kuna ta ise terveks päevaks linna pidi minema. Ta tagasi jõudes oli juba õhtu. Päike läks läänes purpurpunaselt looja, ja tema kannul liikusid halba ilma kuulutavad pilved üle taeva.

„Torm tuleb, poisid!“ oli juhi esimene sõna „Telgi kraavikesi peab sügavaks kaevama ja telginõõrid lõdvale laskma!“ Torm! Julgete silmad hakkasid läikima; vähemalt tutvunevad nad ka sellega! Palavikusarnaselt hakkasid nad tööle. Seati telke korda, et tuul neid ära ei viiks. Kõvasti löödi vaiad sisse ja koguti kõik väljas lamavad asjad kokku. Kopaß tahtis kõiki metallasju maha mätta, sest — nii mõtles ta — muidu lööb välk sisse, ent ta naerdi välja. Kokapoisid pesid ruttu nõud puhtaks ja peale õhtupalvet laskis skautmaster pasunat puhuda. „Kes teab, mis täna öösel võib juhtuda?“ mõtles ta, aga ta ei lausunud sellest kellelegi, et väikseid mitte hirmutada. Seekord ei kadestanud keegi övvahtisid, ruttu poeti telkidesse ja varsti laskis uni neid tormi, kartust ja kõike unustada.

Ümbes keskööl tuli Karcsi Bato, kes telefoni juures vahis oli, hingetult joostes telkide juures

vahil oleva Elemer Bajori juure: „Kuule, külas on tuli lahti!“ ütles ta. Elemer kargas kohkunult maast üles. „Magyari tuleb üles äratada“, oli tema ainukene vastus. Magyari (skoutmaster) oli ühe silmapilguga riides ja tormas mäetipule üles. Taevas oli juba täiesti pilves ja kaugelt kostis tume müristamine. Üks pilk küla poole tõendas talle, et Karcsi ei olnud und näinud. Vehetpidamata uuesti tõusvad tuleleegid paistsid juba siia ja maalised silmapiiri õudseks — punaseks. Paistis, nagu tooks tuul paluvat, surevat tornikella kõla siamaani! Miida teha? Rahuliku südamega oma puhkavat laagrit äratada, oma poisse hädaohtu viia? Ei, see ei lähe, aga siiski: meie aitame, kui võimalik. Siin ei või, ei tohi ma mitte jätta. — „Alarm!“ ütles ta järsku, kärsitult ootavale Karcsile, ja see lippas juba mäest alla. Kopaß puhus pasunat unest veel poolkinniste silmadega. Telgid liikusid, magajad imestunud nägudega ronisid kõik välja. Ühtegi ei leidunud, kellele alarmisignaali kõrva oleks pildanud puhuma. Veerand tunni pärast oli rühm korras, ja kui teada saadi, milles asi seisab, oli uni kõikide silmist pühitud. Juht tegi lühidalt oma korraldusi: õvavad jäävad siia! Kõik võtavad kepid ja vihmamantlid kaasa, sanitarid kanderaami ja päästesõlme. Täpsemad juhatused saate külas. Keegi ei eemaldu minust, keegi ei tohi ette võtta midagi omast peast. Joosta!“

Kui nad higistatult, hingeldades metsa ääre jõudsid, avanes nende silmi ees hirmuäratav pilt, mis ühise instinktiivse hirmuhüüde neilt esile kutsus. Terve uulitsarida põles juba. Tuhas lamas vaevarikas aastaviisi tehtud töö. Tihedate valgete pilvedena tõusis suits ja taevani ulatuvad leegid valasid kaugele fantastilist valgust. Eemalepeletav skaudihüiglaste laagrituli! Kohkunud inimesed oma rutusti ümbervisatud riietes jooksid peata siia ja sinna, igaüks mõttes ainult oma varanduse peale, naised hädaldasid käsa ringnutades, lapsed karjusid koledasti. Väike korraldatud skautide rühm ilmus nagu päästeingel sellesse suurde segadusse. Juht ei rääkinud mitte palju, ta juhatas enam silmadega, Tugevamad läksid pritside juure ja vabastasid väsinud tuletõrjujaid.

Väiksemad tegid oma keppidega päästemeeskonnale vaba ruumi. Üks salk ajas hädaldavad lapsed kokku ja Laci oli ametis nende rahustamisega, et nad teisi ei segaks. Sanitaridel oli tuhat mitmesugust tööd. Kaks neist töid minestanud naisterahva meelemärgusele. Imre sidus ühel noormehel õla kinni, mille peale põlev palk oli kukkunud. Seal oli jälle tuletõrjuja ühele katusele roninud ja valju kisaga alla kukkunud ning jalaluu murdnud. Kanderaam ja lahad ilmusid tarvitusele. Siin aitas ka skautmaster ise. Imre nägu põles palavikusarnaselt. Nüüd, nüüd oli tema aeg tulnud, ta tahtis midagi suurt, kangelaslikku täidesaata, kui ta selle juures ka ise otsa saaks. Igal-

pool oli ta juures, igalpool aitas ta. Tänavalõpul oli tuli uue maja peale üle läinud. Peremees jändas taga tallis härgadega, kes kuidagi välja ei tahtnud tulla. Tema naine toimetas väikeloomi kindlasse paika. Korraga kuulis Imre lämmatatud lapsekisa majast. — „Mu Jumal,“ hädaldas samal silmapilgul keegi naine ta kõrval, nad on haige Jobika sisse unustanud!“ Keegi ei hoolinud sellest. Imre tormas vastu ust.

See oli lukustatud. Ta pani õla vastu, aga uks ei andnud järele. Metsikult vaatas ta enese ümber. Juba ümbritses tuleleek tervet maja, aknarüüdud lendasid klirisedes välja ja tihe suits voolas sisse. Sees vaikis lapsekisa. Ta kahmas ühe halu ja jälle lendas see vastu ust! Joostes, vehkides ligines skautmaster ja hõikas talle midagi. Ta ei kuulnud seda. Veel üks lõök ja uks kargas lahti. Imre tormas sisse. Eeskojas vaarus ta suurest suitsust, palav väljakannatamata õhk põletas ta tervet keha. Ruttu, ruttu! Ta pidas hinge kinni ja hüppas tuppa. Hõõguv tuhk langes talle pähe, nagu põletataks teda tulise rauaga. Ta ei näinud enam midagi, pea käis ringi. Seal oli, nagu kuuleks ta nurgas tasast, kaeblikku häält. Vaevaselt vaarus Imre sinnapoole, ta käsi puutus ühe pehme, sooja keha külge. Ta kahmas selle kätte ja ruttas välja, enne kui veel hilja oli. Väljas võttis teda vastu suur võidurõõmukisa, palju, palju inimnägusid, talle näis, nagu saudleks üks kramplikult nuttev-naerev naisterahvas ta kätt. Siis vaikis ta ja langes minestanult teda ümberhaaravate skautmasteri käte vahele. Suurte tilkadena langes nüüd vihm maha. Mõlemad looduselemendid pörkasid kokku, ja umbes poole tunni pärast oli võimas äikesevihm võitnud.

Siin ja seal löi veel talle põlema, kuid kustus silmapilk susisedes ära. Magyary laskis kogumis-signaali puhuda. Ükski ei puudunud. Imre oli juba jälle meelemärgusele tulnud. Sisemiselt liigutatud, läbi ja läbi märjad, aga tundes, et nad on heateo korda saatnud, pöörduvad poisid telkidesse tagasi. Teed, millega hoolikas Karcsi neid ootas, jõivad nad juba pool magades. Järgmisel hommikul ei äratatud. Hommik einet sõivad nemad lõunaajal, ja siis puhkasivad nad oma armastatud tamme all. Öisest halvast ilmast ei olnud enam jälgegi järele, selge sinine taevas naeratas nende üle. Nüüd ei olnud kellelgi tahtmist mängida, igaüks rääkis suurest tulest. Igaüks oli midagi näinud, mida just ainult tema näinud oli, ja mida ta tingimata jutustama pidi, ja igaüks oli midagi head korda saatnud, millest veel tema lapselaps räägib. Imre üle imetlesid kõik, ja igaüks oleks heameelega tema asemel olnud. Hans kaisutas teda ja sõprus nende vahel sai uuesti kinnitatud. Ainult juht ei rääkinud sõnagi, aga Imre palus teda, et ta tahaks täna õhtul heameelega temaga nelja silma all rääkida. Korraga teatas

telefoni juures olija skaut, et kaks sõiduriista külastanavat mõõda üles tulevad. Küllastajad äripäeval, see oli iseäralik juhutum. Magyari laskis rühma kokku koguda. Esimesest vankrist astusid välja kõikide imestuseks maavalitseja ringkonnakohtunikuga, teisest aga külanotaarius ja küla-kohtunik. Maavalitseja surus kaua Magyari vält, siis pööras ta rühma poole: „Minu poisid, ma külastasin pooleldi tuha alla maetud küla ja kuulsin kannatajate külaelanikkude suust igal pool teie kiitust, teie abi tänamist. Sellepärast olen ma teie juure tulnud, et teid küla, riigivalitseja ja maakonna nimel teie suure eneseohverdamise eest tänada. Õnnistagu teid Ungari Jumal!“ Kuis hiilgasid neljakümne skaudi silmad uhke eneseteadvuse rõõmust! Aga maavalitseja rääkis edasi: „Sellel kangelaslikul poisil aga, kellele üks ema oma lapse elu võlgneb, laske mind eriti kätt suruda, enne kui ärateenitud aumärk kõrgemast asutisest päralt jõuab!“ Imre astus ette, tema nägu oli tulipunane, tema huuled õhetasid.

„Minu poeg, sa oled oma isa, minu hea õndsasõbra vääriline poeg!“ Imre vaatas Magyari otsa. See naeratas õnnelikult, ja näis nagu oleks see punane joon tema otsaesisel päris kahvatuks muutunud, teda võis veel vaevalt näha.

Õhtul saatis Magyari rühma vara magama, puhkust läks neile vaja. Imre oli ametis ja ei tahtnud vahetusest kuuldagi. Tal ei olevat enam viga midagi. Ta istus laagritule ääre Magyari kõrvale, kes harjumuse järele üles jäi, kuni terve laager oli uinunud. Kaua vahtisid nad hääletult tulle. Imre süda tuksus kõvasti. Ta tundis, et otsustav silmapilk oli tulnud. Tema õine kangelastegu ja maavalitseja kiitus olid tema hinge piina palju kergendanud, aga kõige raskem, avalik ülestunnistamine oli veel üles tunnistamata. Juht tõstis pead: „Sa oled vahva poiss, Imre!“ ütles ta

suure armastusega ja naeratas talle. — „Härra skautmaster,“ tuli kogeledes, sosistades Imre rinnast esile, „mina . . . mina ei vääri seda . . . isegi siin laagris ei tohiks ma olla, skautkaabut kanda, sest . . . mina olin see õnnetu,“ — ja nüüd muutus ta häälel raskeks luksumiseks — „see, kes härra skautmasteri ühes nimetu kirjas välja andis, sest ma uskusin, et . . . Ah, härra skautmaster, andke mulle andeks!“ Värisedes ootas ta, et Magyari vihasele üles kargab ja teda vihasele ära ajab . . . Kui juht natukese aja pärast rääkis, värises ta häälel, aga mitte vihast, vaid liigutusest: „Vaata, mu poiss, ma ootasin juba ammu seda silmapilku, ja ma teadsin, et see tuleb. Kui mind revolutsiooni kohtu ette toodi, näidati mulle seda nimetut kirja, ja ma tundsin sinu käekirja kohe ära. Muidugi tegi see mulle tol korral suurt valu, et üks minu õpilastest, ja just sina . . . siis sain ma vabastatud ja üks minu skautidest õpetas mind, et sina isiklikult mitte süüdi ei olnud. Ma mõtlesin su isa peale, andsin sulle andeks ja ei kahetse seda sugugi. Ma nägin sinu võitlust ja mul oli väga raske, et ma sind sinu hinge lukustatud uhkuse pärast aidata ei võinud.“

Aga sa oled omale ka ise oma hinge uuestisündimise saavutanud ja nüüd pean ma sinust kahevõrra lugu ja armastan sind kahevõrra, nagu ühte minu vapramatest. — Imre kummardus tänu-likult tema käe üle omas vabanemise võidurõõmus, skautmaster silitas aga iseäralikult tema pead.

Puud kohisesid saladuslikult, veevool kandis naerva sulinaga rõõmusõnumi edasi: noorte inimeste juures nägin mina täna midagi suurt, üht tõelist andestust. Laagrituli loitis korruga kõrgele üles ja ümbritses iluga vastamisi kummardunud skautmasteri ja skaudi kujud. — Laager aga puhkas vaikselt õnnelikus unes.



TALLINNA PUUVILLA RIIDE KAUPLUS

Väike Karja tän. nr. 12

Telefon 455-48

Suures valikus

skautide riideid

ja

kodumaa riidesaadusi.

Müük vabrikuhindadega.

Hea jalgratas on parim spordiabinõu. Ta hoiab inimese värsket ja annab tervist



Wanderer, Brennabor, Swift ja Hopper

jalgrattad oma kerge käigu ja elegantse välilimusega on selleks kõige otstarbekohasemad.

Mundlos-Original-Victoria mudel 250

on moodsaim õmblusmasin, millega võib õmmelda, tikkida, nõeluda, tsik-tsak töid teha ja ka nõõpe ette õmmelda.

NÕUDKE HINNAKIRJU.



Esindaja: **K-m. Lier & Rossbaum, Tallinn 7.**
Viru

Tarvitage

„Iridinoid“

kaitsemärgiga
sulgi



Kõvad nr. 777 E. F.
Keskmised nr. 888 E. F.
Pehmed nr. 444 F. ja 777 F.

„Iridinoid“ kirjutab vähemalt 6 korda kauem, andes 80% kokkuhoidu.

Vabr. **A. Bertelov, Dunkri**
esind. nr. 3.
Telefon 432-13.

A.-S. „EESTI REISIBÜROO“

Peakontor: Tallinn, Kinga 3. Tel. 433-20

Osakonnad: Tartu, Suurturg 7. Tel. 3-72.

Pärnu, Endla majas, Rütli tän. Tel. 1-13.

Telegrammi aadress: Erbo,
Tallinn ehk Tartu.

★

Raudteepiletite müük: a) Kodumaa kõikidesse jaamadesse
b) välismaa kõikidesse Euroopä ja teiste mandrite suurematesse linnadesse.

★

Laevapiletite müük: a) kõikide kodumaa ja Baltimere liinidele, b) okeanilaevade piletid inglise, saksa, prantsuse, rootsi, hollandi, itaalia ja ameerika laevaliiniidele kõikide mailmaosade suuremaisse sadamaisse.

★

Esitus ja agentuur kõikidelt suurtelt Euroopa reisibüroodelt. Rahavahetus ja valuuta ost-müük reisijatele. Välismaa passide ja viisumite muretsemine. Ringreisipiletid turistidele terves Euroopas — Õhusõidupiletid „Aero“, „Derolult“ ja „Lot“ liinidele. Kohalikkude omnibussi liinide piletid o.-ü. „Mootor“ ja teised.

★

Kodumaa nahkasjade müük reisijatele ja turistidele.

★

Nuõanded ja arvestused reisude kohta tasuta.

THOMAS CLAYHILLS & SON

TALLINN

Speditsoon ★ Laevaagentuurid ★ Lastimised.

Oma aldad raudteeühengusega. Oma vedurlaevad

Korrapärane laevaühendus:

TALLINN—STOCKHOLM ja TALLINN—STETTIN.

AGENDID: Pärnu Laeva A-S.	Pärnu
Ernst Russ	Hamburg
Rud. Christ. Gribel	Stettin
Stockholms Rederiaktiebolag „SVEA“	Stockholm.
Worms & Cie	Le Havre.

Telegr. aadress: „CLAYHILLS“ Tallinn. Telef. 435-58, 435-26.

TRUUDUSE

Hundipojad annavad töotuse. See on nende elus suurpäev. Peale usinaid ettevalmistusi on hallkäpa ja kahekõrvahundi-poja katsed täidetud ja nüüd on nad linna vanamüüri tornis, tõrvikutega valgustatud ruumis, kus toimub töotuseandmine.

Ükshaaval astuvad hundipojad ruumi. Igale neist teatab juht, miks nad on siia tulnud.

Lauale on pandud nahk, millele on kirjutatud töotussõnad ja laua kõrval on rühma lipp.

Hundipoeg põlvitab lipu ette ja tõstab üles käe, hoides kahte sõrme sirgelt, — nii nagu see nende tervitamise komme, ja ütleb: „Luban olla sõnakuulelik, austan Taeva Isa ja tahan igapäev head teha!“

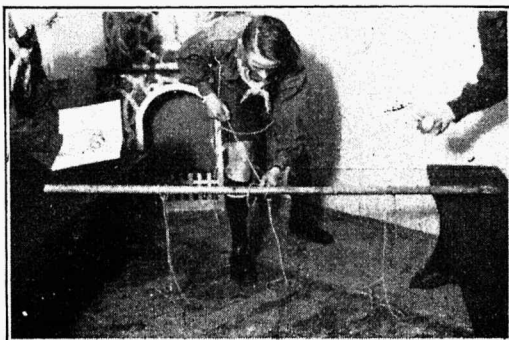
Sellejärel antakse temale kaelarätik ja saadetakse siis rivisse.

V
A
N
N
E



Räägitakse neile jutt, ja pidulik-pühalik töotuseandmise tseremoonia on läbi.

See jääb poistele kauaks meele.



Poiss on osav.



Traatkaitsevõrke

soovitab

Raudvoodi- ja traatvõrgutööstus

Ed. Möllerson

Tallinn, Kopli tän., 10 telefon 439-70.

LÖKKETULE JUURES.

Päevane laagritegevus on lõppenud. Poisid kogunevad lõkketule ümber. Kisa, kära, jooksmist ja hõikamist on palju, kuid juht ei keela poisse, sest tema on teadlik poiste vajadustes. Ta ootab rahulikult, kuni nad ise vaikivad.

Keegi poistest hüüab: „Räägi meile juttu!“ Sellele hüüdele selt-sivad teised ja lõkke ümbrus jääb ikka ja ikka vaiksemaks.

Mööduvad veel mõned minutid ja poiste päevitunud nägudel peegeldub praksuva lõkketule kuma.

Kõik on vaikne ja juht algab juttu „ . . . Talvel, läbi metsa ja sügava lume . . .“

Lõkkega, kus kavas on jutte, laule ja poistenalju, lõpeb skautide laagris päev.

Lõkkejuttude kaudu õpetatakse poistele vahet tegema hea ja halva vahel, ta on omaette õhtupalve enne magamaheitmist. Lõkketule meeleolu, neid säravate silmadega poisse, nende hinge ja ilusaid soove ei saa edasi anda sõnadega, sest seda peab igäüks ise läbi elama.

Kes on poistega istunud korragi vaikses metsas lõkketule juures, nendega vestelnud, laulnud ja koos nendega vaadanud, kuidas tulu-kese sädemed pikkade niitidena pimedusse kaovad, tunneb selle elu suurt väärtust ja saab aru selle kasulikkusest ja vajadusest poistele.





Noored kokad

Kui poisid kodus nurisevad toidu üle, siis ei juhtu seda kuulma matkal. „Tühi kõht on kõige parem kokk“ ütleb vana-sõna, kuid skaut on matkal omale parim kokk.

Matkapaunast võetakse tükk sealiha, tooreid kartuleid ja pann. Otsitakse lõkke ase, mis ei oleks hädaohtlik ümbruskonnale, kogutakse metsast oksa ja süüdatakse lõke. Viimane toiming tuleb läbi viia „kokkuhoiu tähe all,“ sest seda skauti, kes rohkem kui ühe tuletiku tarvitab

lõkke süütamiseks, ei peeta eeskujulikuks skaudiks. Selle ülesande täitmist takistab sageli tuul, ja metsast leitud niisked puud võtavad visalt tuld.

Kui lõke süüdatud, asub skaut-kokk kartuleid viiludeks lõikama ja lihakilde pannile seadma. Peagi on „säriseval pannil“ valminud lihtne, kuid hea skaudi lõunasöök. Poiss, kes enda valmistatud suutäisi on maitsenud, ei nurise kunagi enam koduse toidu üle.

K-H KAERAHJELBED
Puder
HERKULO
PÄRIM TOIT 3 MINUTIGA
SUURVESKI
J. PUHK-POJAD

Selle näjal ajan enda niisti!

PESUSINE SOKOL
Lõige parem
MÜÜGIL IGALPOOL

Kohvi- ja siguritööstus

„ESTO“

A. INTHAL

Telliskivi 44. Telef. 438-55.

Tallinn.

F. BRASCHINSKY & POJAD

Tallinn,
V. Karja 12

PUDUKAUPADE LADU

Kõnetraat 436-90

SOOVITAB

MITMESUGUST PUDUKAUPA
MÕÖDURATE HINDADEGA

A. NAAP ja J. HORM

2. Estonia all 3.

Suures valikus valmiskleite ja
igasugust pesu- ja pudukaupa.

Loodusearmastajaile

sooitame kollektsioonide valmistamiseks:

prepareerimise klaase
kollektsioonklaase
herbaariumipaberit
turbaplaate

entümolooogia nõelu
klaassilmi jne.

Pealeselle ladus kõik koolitarbed ja
kirjutusmaterjal.

K.-ü. „Töökool“ Tallinn, V. Roosikrantsi 3.

Suurim Eesti äri oma alal
I auhind.

Suur kuld
auraha.



Kullasepp

RICHARD LANGE

Tallinn, Vanaturukael 5
telefon 436-20.

Asut. 1903. a.

Soovitab suures valikus: briljanti-, kuld-, hõbe- kristall- ja alpakkaasju ning kelli parimaist schveitsi vabrikust.

Alati saadaval kohaseid spordiauhindu ja juubelikinke.



Café ja kondiitriäri
H. FEISCHNER

Tallinn, Harju 45

Telef. 445-00

A. SCHEER.

Asut. 1892. a.

Tallinn, Viru tän. 4. Telefon 444-82.
kino Heliose peal.

Paela-, trikoo- ja posamenditööstus.

Valmistab muuseas skautide akselpaelu.

Raamatuköitmise- ja lineerimise
t ö ö s t u s.

J. Biek

Müürivahe tänav 17, Tallinn.

Külastage

kinkuudisesemete müüki villase ja peennahatööde alal. Moodsad käekotid, käsikohvrid, iluravi, sukad, sokid, helmed.

G. LILIENTHAL,

Jaani t. 6.

Meilt ostes hoiate kokku!

Sellepärast ostate kõik oma raamatud, kirjutusmaterjalid ja paberikaubad meie suurlaost

K.-ü. „Rahvaülikooli“
kauplused Tallinnas.

Harju t. 48, omas majas, tel. 444-39, 444-37.
Jaani t. 6, pangamajas, tel. 446-67, 446-66.



Skautid matkavad määruste kohaselt

Väljavõte Tall. Sk. Maleva juhi käskkirjast nr. 7. 1934. a.

1. Matkamisvõistlused algavad igal aastal 1. aprillil ja lõpevad 1. oktoobril.

2. Iga jalgsi või sõudepaadiga matkatud kilomeeter ja jalgrattaga või purjepaadiga iga 5 klm. annavad ühe punkti.

3. Võistlusel loevad ainult need matkad, mis tehtud jalgsi või aerupaadiga üle 20. klm. ja jalgrattal või purjepaadiga üle 50. klm., ning kui matkast on võtnud osa mitte vähem kui 3 skauti.

4. Igast matkast tuleb hiljemalt ühe nädala jooksul peale matka sooritamist esitada maleva staabile kirjalik ettekanne, kus tähendatud:

- a) matkast osavõtjad,
- b) millisesse üksusesse kuuluvad,
- c) matka aeg ja
- d) kuhu matk korraldati.

5. Üksused (rühmad, suguharud, karjad) või üksikskaudid peavad pidama matkapäevikut, kuhu matka juht ehk keegi osavõtjaist, või üksikskaudi päeviku juu-

res päeviku omanik kannavad sisse, millal ja kuhu matk korraldati, osavõtjad, matka kestvus ja kaugus (klm.) siht, tähelepanekud matkal, kirjelidsi ajaloolistest ja vaatamisväärsetest kohtadest, ametasutiste kinnitusi (pitsat-allkirjad), joonistusi ja ülesvõtteid.

6. Võistluste lõpul antakse osavõtjaile matkamismärgid 300, 500, 1000 ja 1500 punkti eest.

7. Rühmitus, kellel protsentuaalselt liikmete arvule kõige rohkem punkte omandab auhinna.

8. Auhinnad ja märgid jäävad välja andmata, kui osavõtjad ei ole täitnud punktide 3, 4 ja 5 nõudeid.

9. Üksused ja üksikskaudid omandavad eriauhinna parima matka päeviku eest.

Õiendus: Mlv. st. otsus 20. märtsil 1934. a. nr. 17.

Alla kirjutanud :Rich. Treu,
Skautmaster, Maleva juht.



Noorte noored juhid



Tallinna Skautide Maleva juhtide kogu.

Vasakult paremale: Kleeberg VI r. II suguharu juhi a. t. Mardeat j-k. liige. Peekaln j-k. liige. Hugen XII r. hp. Voldov XIII r. j. k. t. Paalmann j-k. liige. Stranberg IV r.-j. ja mlv. aukohtu esimees. Tamm õppej. Birk maleva abij. ja VI r. hp. karja j. Treu maleva ja II rühma j. Suisusaar-m. abij. ja XV r. j. Kungs, mlv. staabi liige. Peikel majanduse j. Ernesaks VIII r. j. Tullus, sekretäri abi. Niiler II hp. j. Kaart, XI r. j. k. t. Antje, X r. j. Kuusmann, VI r. I suguharu j. Isok, I r. j. Koort III r. linna osk. j. Rakmann XVI r. j. a. t. Beerends XII r. j. a. t.

Pildilt puuduvad: mlv. sekretär Luugus, III r. j. Siivo, V r. j. Kuris, VII r. j. Adrat, IX. r. j. Kont, XII r. j. Ots.

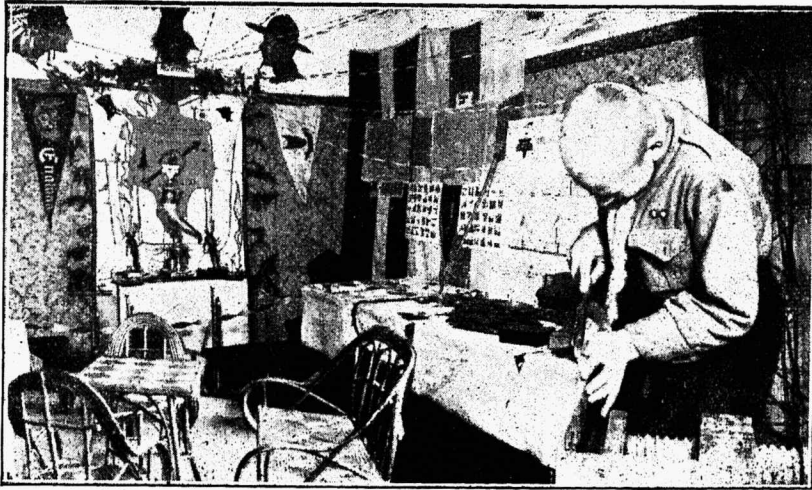


Jahedam ja mugavaim kohvik.

Oma pagari- ja kondiiteri tööstus

Karastav ja maitsev.

Viru t. 13. Kõnetr. 467-62.



Osa skautide näitust.

Tallinna skautide lähmaid kavatsusi

Skautide suurem tegevusväli on suvel. Tänavune tegevus töötab olla mitmekesine ja huviküllane.

Mais on mitmed välisvõistlused eriti skautoskuslisis alas, nagu jälgimine, tähelepanu, kord, täpsus, kauguste määramine, jne. Juunis on suurem maleva laager — luurmänge ja kergejõustiku katsed. Juulis — upumis- ja elupääste kursused. Läti skautide suurlaager — kuhu mitmed skaudid kavatsevad matkata jala ja jalgrattail.

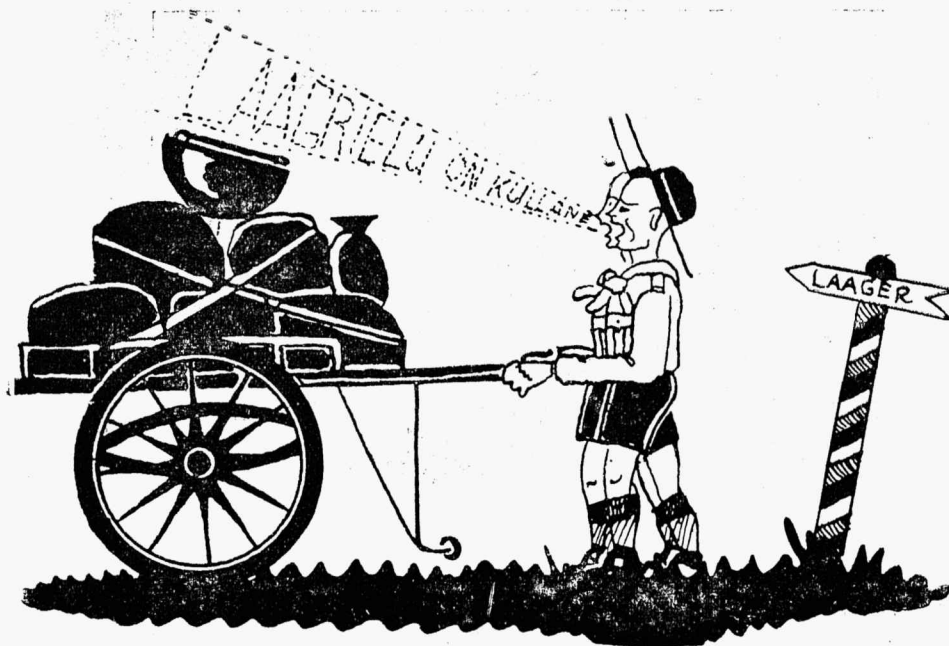
Augustis maleva võistlused kergejõustikus. Peale selle rida matku kodumaal ja lähemaid rühma laagreid.

Meriskaudid tahavad oma tegevusega „kuivamehi“ üle trumbata. Suviste-pühade ajal sooritavad ühe purje- ja ühe aerupaadiga matka üle lahe Soomevelled juure külla. Soome sõit on juba traditsiooniks saanud. Iga aasta vähemalt kord on aerutatud üle lahe. Jaanipäeval — aga läheb sõit veel kaugemale. Nimelt purje- ja aerupaadiga tehakse sõit Porkala kaudu Stockholm. Tagasisõidul peatatakse 10 päeva Helsingi lähedal Soome-Rootsi skautide suurlaagris. Kokkuvõttes: skautide tegevus saab suvel olema väga elav ja mitmekesine, vastavalt poiste huvidele.

K.-ü. „MINERAAL“

S. BERNER & P. SANDER
Tallinn, Inseneri t. 3, tel. 462-65

Bensiin, petrooleum, nafta, auto- ja määrde-
õlid jne. Müük sisterni- ja vaadi-
viisi. Bensiinijaam ühes
autode pesemisega
Inseneri t. 3.



Mõtteid elust ja edust

Kuidas inimesi endast eemale peletada?

1. Satu mingisuguse „idee fixe'i“ mõju alla ja püüa igal võimalikul juhusel inimesi „ümber pöörata“.
2. Kiitle alati oma saavutustega.
3. Kelgi oma mõnesaja margaga.
4. Ära pea kedagi enda vääriliseks.
5. Ole moe ori — alati tipp-topp.
6. Olgu sul iga asja üle päikese all oma arvamine, ja püüa sellega alati välja tulla.
7. Kõnele avalikult teiste inimeste viigadest, puudustest ja äpardustest.
8. Ole „teistsugune“ igas asjas ja igal ajal.
9. Ära lase kunagi mööda minna juhust, vaielda oma armsamate usuliste ja poliitiliste eelarvamiste üle.
10. Ole „ennast täis“ ja usu alati, et kõik, mis sa teed või kõneled või omad, on vähe parem, kui teiste juures.

Pagari- ja kondiitriäri **M. LAAS**
 V. POSTI 7. _____ TEL. 446-57.

ALATI VÄRSKED
 ja MAITSVAD PAGARI-
 ja KONDIITRISAADUSED

11. Käi teistega ümber, näidates, et sa nende väärtust hindad nende välimuse, nende rahvuse või nende varanduse järele.





KEVADHOOAJAKS

SOOVITAME:

Moodsaid kleidi-, mantli-,
COMPLET-, voodri- ja
pesuriideid.

Parimaid cotton-sukki,
mustrilisi sokke.

Igasugu pitse, paelu, tri-
kood.

SPORDI ja VÕIMLEMISE
KOSTÜÜME ning palju
uusi UJUMISTRIKOODE
MODELLE.

AKTSIASELTS

OSKAR KILGAS

Vabrik:

TALLINN, VOLTA 3



MAJATARBED

suures valikus
A.-S.

D. Mirvitz & Pojad

Tallinnas, Estonia pst. 13
Tartus, Raekoja 6

LIISA BORN

**Kalade, vähkide, kodu-
ja metslindude eksport**

Vastuvõtmise koht:

Tallinnas, Estonia pst. 13, telefon
301-58.

Kontor ja korter:

Tallinnas, Gonsiori 5-4, telefon
309-25.

Telegr. aadress: BORN — TALLINN.

Võtan igasuguseid kalu ekspordiks
:: kui ka siseturul müügiks vastu. ::

Maksan parimaid päevahindu.

L. GOLDBERG

TARTUS, KÜÜNI TÄN. 6.

KÕIGE KASULIKUM OSTUKOHT.

|| KÕIKSUGU HOOAJA ||
MOE ja FUDUKAUBAD

TRIIK- ja ÖÖPESU, PLÜÜSH- ja
VILTKAABUD, REISUSUMMADÄ-
NID, LAUA VAHARIIE, NAISTE,
MEESTE ja LASTE HOMMIKU-
|| KINGAD jne. ||

VÕISTLEMATA ODAVAD HINNAD

Kõik maiasmokad tarvitavad

ÜHISUS

'ESTONIA EKSPORTTAPAMAJDE'

vorstivabriku kõrgekvaliteedilisi

SAADUSI — VORSTE,
SINKE, LIHAKON-
SERVE jne.

====

Tellimistega palume pöörduda:

ÜHISUS „ESTONIA EKSPORTTAPAMAJAD“

Postkast 33, Tallinn, tel. 309-53 ja 305-51

„EUKA“

(seaduslikult kaitstud)

Hinnatud I auhinnaga arstitead.-tervis-
hoidlikul näitusel Tartus 1932.

Tarvitatakse kurgu-, kaela- ja hin-
gamiselundite haiguste ravimiseks.

Külmal ja vihmastel aastaaegadel on
EUKA pastillide tarvitamine möödapääs-
matu kõha, nohu, kurgu- ja kaelahai-
guste ravimiseks kui ka neist haigustest
hoidumiseks.

EUKA pastillid on tähtsad lauljatele, õpe-
tajatele, kõnemeestele ja suitsetajatele;
kelle kurk ja hääldamiseliinid tihti iga-
suguste rikete all kannatavad.

EUKA pastillid on müügil kõigis apteeges

G. Gandeberg & E. Leydeni apteek

Tallinnas, S. Karja 4. Telefon 445-88.

Alati saadaval

värsket liha, igal sortil
suifsu- ja soolaliha.

Vorste ja delikatesse jne.

RICH. OHLAU

LIHAÄRI

Rataskaevu tänav nr. 22

Telefon 469-04.

KÕIGE ODAVAMALT OSTATE

viimase moe järgi kodu- ja
välismaa riidest valmistatud

daamide ja härrade
VALMISRIIDEID ja

::: KALEVIKAUPU :::

JULIUS ABERG'I

KALEVI ja VALMISRIIETEÄRIST

TALLINN, SUUR KARJA 5.

TH. STEMPEL

TALLINN, Pikk 15. Asut. 1867. TEL. 437-37.

PESURIIDED ja LINANE KAUP,
VOODITEKID, PADJAD, PADJA-
SULED, KAPOK. Spetsialiteet:

==== KARDINAD =====

MÖÖBLIRIIDED, VAIBAD, PÖRAN-
--- DALINIKUD JALAMATID ---

KINDLUSTAGE OMA ELU ja VARANDUS EESTI LLOYDIS



AUTO-TRANSPORT

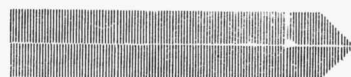
ED. POOLA

LAULUPEO 22.

Kõnetr. 306-23 ja 306-24



„RENAULT“ veoautod õhukummidel 1½—10 ton-
nini mööbli ja igasuguste muude raskuste veoks
alati saadaval ühes vilunud töolistega ja kõigi
laadimis-abinõudega.



Jalgrattaid, jalgratta osi, kumme ja igasugu-
seid muid jalgratta tarveid

leiate suures valikus ja mõõdukate hindadega

JOH. FREYBACH'i masinateärist.

Tallinn, Väike Karja tän. 8.

KEILA

VILLAKETRAMISE- JA KUDUMISTÖÖSTUS

VALMISTAB IGASUGUSEID VILLASEID
ÜLIKONNA- JA MANTLIRIIDEID

Käsmu Laeva-omanikud

Korrespondent reeder. Kapten O. TIEDEMANN

Kaubaveduoma aurikute, mootorlaevade ja purje-
katega Eesti, Soome, Taani jne. sadamate
ning Inglismaa ja kontinendi sadamate vahel.

UUS TÄN. 3
TALLINN

Telegr.: „MERIMEES“

Telef.: 450-82
450-56

AKTSIA SELTS

GINOVKER & CO

TALLINN

Tööstuse ja kaubanduse A.-S.

Samuel Besprosvanie

Pealadu Tallinn, S. Karja 12.

Tööstus Tallinn, S. Tartu mnt. 69.

Soovitab suures valikus:

villast, puuvillast ja siidpesu.

Oma lastetarvete osakond S. Karja tan 14
Osakonnad Tallinnas ja Tartus.

Igas perekonnas tarvitatakse

taimevõid

BONA

Spreng-Läte kõikidele nõuetele
vastavad kontsert ja
hariliku suurusega

PIANINOSID

täiendavad uuendused piano-nisti
REFORM piano jaoks mõnus ma-
dereerija PATENT.

TARTUS: Rütli t. 25. Tel. 13-09.

TALLINNAS ESTO-MUUSIKA.



suurem ja

täielikum

fototarvete ladu
ja laboratoorium.

Aug. Tanseri

Vene tänav nr. 7.

KLİŠEE TÖÖSTUS
V. REBANE & Ko.

TALLINN AIA 4
TELEFON 464-97



IGASUGUSED KLİŠEED.
ESMAJÄRGU HEADUS!
MÕODUKAD HINNAD!

LAUATARBED
MÄRGIGA:

MUNK

HÖBEDAST
UUSHÖBEDAST
ALDAKKAST

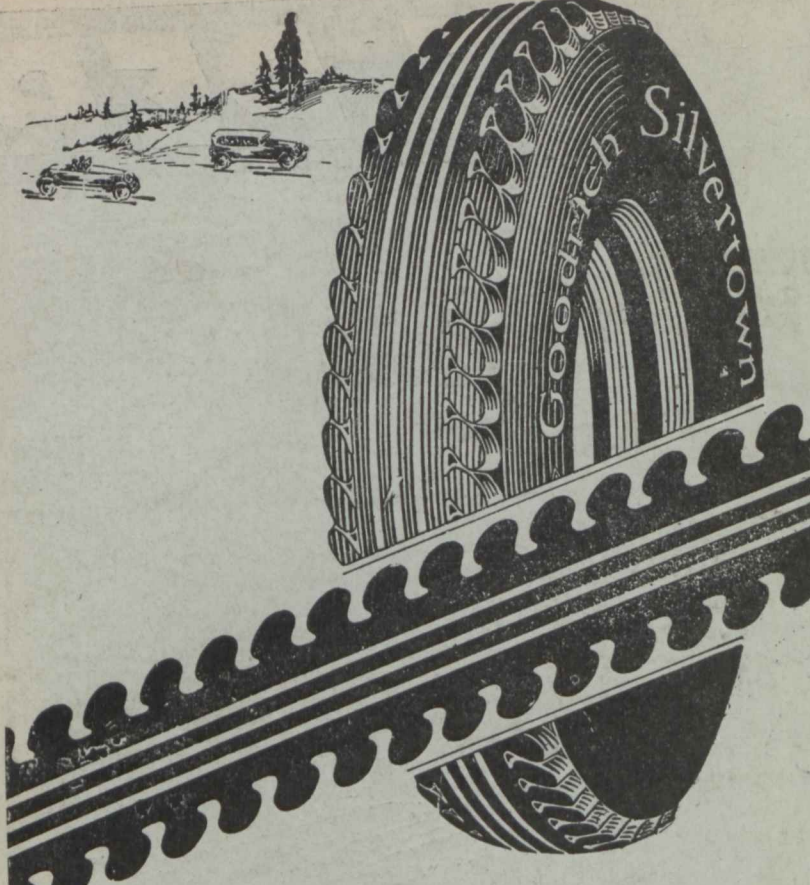
ON

KUULSAD EESTIS

P. J. KOPPE

KALLISMETALLSADUSTE JA LAUA-
TARBETE TÖÖSTUS. KULLASEDA-ÄRI

TALLINN



Parim, sitkeim ja
vastupidavam

AUTO- KUMM

ESINDAJA:
Eestis A/S.

C. Siegel

Tallinn

AUTO-OSAKOND

TEL. 450-86 UUS T. 2

Goodrich Silvertown

Rahva südamesõbrad:



KOIV



JAHU



Müügil
ühiskaupluses.

SKAUTIDE PERE

TARVITAB
AINULT
KODUMAA
KAUPA

TALLINN.
S. KARJA
13



KREENBALT